

Lilac

ทำไม
ตัวเล็กชาย 3
ถึงมองฉันด้วย
สายตาแบบนี้ละ
男主为什么都用这种眼神看我

公子于歌 (กงจื่ออวี่ทอ) เขียน
ตัวละครผู้ถูกแทงที่ท้อง เปา yaniss วาด

พิมพ์ครั้งที่ 1

ทำไม
ต้องเลือกไชย) 3
ถึงมองด้วยนะ
สายตามแบบนี้ละ
男主们为什么都用这种眼神看我

公子于歌 (กงจื่ออวีเกอ)

เขียน

ตัวละครผู้ถูกแทงที่ห้อง

แปล

Lilac

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

แบ่งปันความประทับใจกับ Lilac ได้ที่

f @Lilac.Novel

X @Lilac_Novel

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร.08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

ทางสำนักพิมพ์จะรับเปลี่ยนหนังสือกรณีที่เกิดการชำรุดจากกระบวนการพิมพ์
เช่น หน้ากระดาษฉีกขาด จำนวนหน้าไม่ครบ หน้าซ้ำ หน้ากระดาษกลับหัว เป็นต้น

ตัวหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการอ่าน
โดยส่งหนังสือมาเปลี่ยนได้ที่ ฝ่ายการตลาดหนังสือเล่ม (เคลมหนังสือ)

บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ f amarinbooks หรืออีเมล amarinbooksclubfan@amarin.co.th

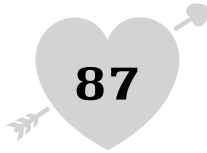
คำนำสำนักพิมพ์

ศึกชิงนายยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นับวันสงครามระหว่างเหล่าพระเอกเองก็ดูเหมือนจะยิ่งดุเดือดขึ้นทุกที เมื่อจุดศูนย์กลางฮาเริ่มอย่างตี่ชิงเงินเริ่มรู้ตัว ก็ดูเหมือนว่าสงครามความรักครั้งนี้จะเริ่มดำเนินมาถึงจุดพีค ไม่มีคำว่าแอบรักอีกต่อไป มีแต่การต่อสู้เพื่อเอาชนะหัวใจเขาให้ได้เท่านั้น

ทำไมตัวเอกชายถึงมองผมด้วยสายตาแบบนี้ล่ะ 3 จะทำให้นักอ่านทุกท่านลุ้นระทึกไปกับสงครามความรักระหว่างพวกตัวเอกยิ่งกว่าเดิมที่สำคัญที่สุดคือ เหมือนตัวเต็งอย่าง ‘ฮั่วเฉิง’ ‘เหยียนจื่อ’ และ ‘หูอิง’ ที่เดินหน้าทำคะแนนมาตั้งแต่ต้นจะเริ่มสัมผัสได้ถึงความเคลื่อนไหวของ ‘ศัตรูหัวใจ’ ที่น่ากลัวอีกคนหนึ่งแล้ว และเมื่อเสื้อที่ดักซุ่มมาตลอดคนนี้เริ่มขยับตัว เขาจะนำพาความวุ่นวายอะไรมาสู่หัวใจแซกรับเชิญรายการ ‘สัญญาณรักแดงน้ำเงิน’ บ้าง มาร่วมลุ้นไปพร้อมๆ กันนะคะ

ด้วยรัก

Lilac

วันนี้ อินฟลูเอนเซอร์ปลายแถวอย่างเสี่ยวอ้ายมาถ่ายเก็บคอนเทนต์ที่ลานสกี เป็นการเฉพาะ เขากำลังไลฟ์ทอล์กทัวร์ลานสกีเป่ยหลังอยู่พอดี ระหว่างนั้นก็เผลอญได้พบกับกองถ่ายที่มาถ่ายทำรายการ ‘สัญญาณรักแดงน้ำเงิน’ เข้า จึงไลฟ์ไปด้วย

เมื่อเทียบกับคนอื่นๆ แล้ว ภาพจากจอไลฟ์สตรีมของเขานับว่าคมชัดและเสถียรที่สุด เพราะอย่างไรเขาก็มีอุปกรณ์ระดับมืออาชีพมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเซลฟี่เอย ไมโครโฟนเอย ขาตั้งกันสั่นเอย หรือกระทั่งมิกเซอร์สำหรับไลฟ์นอกสถานที่ก็มีครบครัน

เขาเห็นผู้คนที่หลังไหลเข้ามาในห้องไลฟ์สตรีมของตนอย่างไม่ขาดสาย พระเจ้าฯ คนพวกนี้เป็นใครกันเนี่ย ทำไมถึงมีแรงดึงดูดมากมายขนาดนี้! ไม่อยากจะเชื่อเลยว่า ห้องไลฟ์สตรีมของเขาจะมีคนเข้ามารับชมพร้อมกันกว่าสามหมื่นคน!

ปกติก่อนหน้านี้ ไลฟ์สตรีมของอินฟลูที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักอย่างเขามีคนเข้ามาดูแค่ไม่กี่ร้อยคนเอง!

เขาไม่เคยดูรายการ ‘สัญญาณรักแดงน้ำเงิน’ มาก่อน แต่เมื่อเห็นว่ามีคนมากมายพร้อมใจกันเข้ามาในห้องไลฟ์สตรีมของตัวเอง ก็เหมือนค้นพบโอกาสที่จะทำให้ตัวเองแมสขึ้นเล็กน้อย ดังนั้นจึงเดินตามถ่ายคนพวกนั้นต่อไป โห แต่ละคนทั้งสูงทั้งหล่อ หนุ่มแวนคนนั้นดูสุภาพนุ่มนวลชะมัด

คนที่ไว้ผมทรงสกินเฮดจะเท่เกินไปหน่อยไหม ส่วนคนที่ย้อมผมสีเกาลัดก็ดูงามเกินทน! คนหน้าตาดีขั้นเทพเหล่านี้ไม่ใช่ดารานะ

ชายหนุ่มเห็นคอมเมนต์เอาแต่แรงเร้าให้ซูมภาพเข้าไปใกล้ เขาจึงรีบขยับมือปรับกล้อง แต่ไม่ทันระวังซูมใกล้เกินไปทำให้ภาพแตกเบลอไปหมด เขารีบซูมออกทันที ยามภาพเบลอเริ่มกลับมาคมชัดอีกครั้ง ใบหน้าหนึ่งก็ปรากฏให้เห็นบนนั้น เพียงแค่เห็นช่วงตา คอมเมนต์ก็ปะทุขึ้นทันที :

[ตึ้งเงิน!]

[เห็นตาเห็นคิ้วตึ้งเงินที่ไร นั่นก็อดกรี๊ดไม่ได้เลยทุกที!]

พอเสียว้ายซูมออกอีกหน่อย ใบหน้าของคนคนนั้นก็ปรากฏขึ้นในกล้อง

ว้าว

เป็นเด็กหนุ่มรูปงามสว่างไสวคนหนึ่งละ!

สมกับชื่อเจ้าตัวเอง เปล่งประกายดุจดวงดาว

ตรงกับรสนิยมความงามของเขอย่างจัง!

น่าเสียดายที่หลังจากแซกรับเชิฐทั้งหมดเข้าไปยังศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เขาก็ตามถ่ายไม่ได้อีกต่อไป

“ทุกคนอย่าเพิ่งร้อนรนกันนะคร้าบ เตียววันนี่ผมจะเฝ้าอยู่ที่นี้และจะพยายามไลฟ์ให้ทุกคนดูเต็มที่เลย...ผมชาร์จแบตเตอรี่มาเต็ม ทุกคนสบายใจหายห่วง!” เสียว้ายอ่านคอมเมนต์ของทุกคนด้วยความตื่นเต้นโดยไม่ลืมที่จะเผลอหน้าเข้ากล้องเป็นครั้งคราวให้ทุกคนคุ้นหน้าคุ้นตา

ทันทีที่ทีมงานค้นพบว่ามีคนอื่นกำลังไลฟ์ก็มาแจ้งกั่วงทันที

“ผู้ดูแลที่นี่บอกว่าสามารถเคลียร์ทางหิมะให้เราได้แค่บางส่วนคะ นักท่องเที่ยวที่นี้เยอะเกินไป จะให้เหมาทั้งลานคงทำไม่ได้ ด้านนอกมีคนถือโทรศัพท์ไลฟ์กันเต็มเลย แถมบางส่วนยังเป็นพวกอินฟลูอีกต่างหาก อุปกรณ์นี่มาอย่างครบ พวกเราต้องไปห้ามหน่อยไหมคะ”

กั่วงตอบ “ช่างมันเถอะ จะโทษพวกเขาก็ไม่ได้ ใครให้รายการเราดังขนาดนี้ละ เตียวตอนสองก็จะฉายแล้ว ถือว่าเป็นการเรียกกระแสให้รายการล่งหน้าแล้วกัน”

อันที่จริงกั้วปิงอยากเปิดโลฟี่มาก แต่ตราบดีที่ทางสถานีโทรทัศน์กับทางแพลตฟอร์มยังหาข้อยุติร่วมกันไม่ได้ ก็คงจะโลฟี่สตรึมไม่ได้ชั่วคราวตอนนี้เขาเกิดความรู้สึกลำพองใจ ไม่กลัวว่าจะโดนแอบถ่ายเลยสักนิดอย่างไรงี้แอบถ่ายไปก็คงไม่ชัดเจนทั่วถึงทั้งหมดหรอก

“ไปแจ้งพวกแซกรับเชิญไว้ก่อนดีกว่า บอกไปว่าวันนี้คงมีคนนอกแอบถ่ายเยอะเลย ให้พวกเขาระวังคำพูดกับการกระทำของตัวเองหน่อย” กั้วปิงกล่าว

ตอนนี้เหล่าผู้เข้าร่วมรายการกำลังเปลี่ยนชุดอยู่ในห้องเปลี่ยนเสื้อ

ชุดเล่นสกีแบ่งออกเป็นสามชั้นหลักๆ ชั้นใน ชั้นรักษาความอุ่น และชั้นนอก หรือเรียกตามภาษาชาวบ้านว่าการสวมชุดสามชั้นนั่นเอง พวกเขาต่างเตรียมชุดชั้นในรัดรูปที่เนื้อผ้าแห้งไว้มากันแล้ว เสื้อผ้าชั้นนี้ทั้งบางและแนบเนื้อ จึงเผยทรวดทรงองค์เอาไว้ให้เห็นได้ชัดเป็นพิเศษ เหล่าตากล้องแต่ละคนต่างจ่อกล้องถ่ายไปยังพวกเขาไม่ว่างตา

“ทุกคนถ่ายสูงหน่อยนะครับ อย่าถ่ายต่ำไป” ฮั่วเจิงกล่าว

แม้ปากจะกล่าวเช่นนั้น แต่คนพูดกลับไม่มีท่าทีจะปิดจะบังอะไรทั้งนั้น ชุดชั้นในรัดรูปเผยกล่อมเนื้ออกกับหน้าท้องของเขาให้เห็นอย่างชัดเจน รวมถึงส่วนล่างที่ชวนอึดอัดด้วย

เวินนั่วไม่ทันระวังเหลือบไปเห็นเข้าพลันเฉินอายจนไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้า ได้แต่ก้มหน้าก้มตามองปลายเท้าของตนเท่านั้น

หุอิงขึ้นขอบสีแดงเป็นที่สุด ชุดเล่นสกีที่เลือกมายังคงเป็นสีแดงสะดุดตา คนอื่นๆ ส่วนมากจะแมตซ์สีชาวดำ เทาขาว ไม่ก็เหลืองขาว หรือดำม่วง มีเพียงเผยซวีที่สวมสีดำทั้งตัว

แต่เขาเหมาะกับสีดำอย่างยิ่ง ชุดเล่นสกีสีดำสนิททั้งชุดคู่กับรองเท้าบูตสีเดียวกัน ดูแข็งแกร่งกำยำเป็นพิเศษ

หุอิงหัวเราะเสียงเย็นก่อนหันไปมองตี้ซิงเงิน

ตี้ซิงเงินหุ่นดีจังเลยน้ำ

ลำคอระหง ท่วงท่างดงาม ไหล่กว้าง เอวคอด ร่างบางปราดเปรียว เขาคิดว่าอีกฝ่ายดูดีกว่าฮั่วเจิงกับเผยซวีเยอะเลย

ขณะที่กำลังมองสำรวจ เขาก็ค้นพบว่าตนอื๊หั่วที่อยู่ฝั่งตรงข้ามก็กำลัง
เฝ้าริมฝีปาก ลอบชำเลื่องมองร่างที่ชิงเงินเช่นกัน

มองที่เฝ้าริมฝีปากที่ ใบหน้าหล่อเหลาฉายแวววาวกับฤดูใบไม้ผลิ

หึ ๆ ๆ ๆ ๆ ผู้ชายเนี่ยนะ พวกผู้ชายเหมือนกันหมดจริง ๆ ด้วย
กระทั่งตนอื๊หั่วที่เวลาปกติมักดูเคร่งขรึมจริงจัง พอเจอผู้ชายที่ตัวเองชอบ
ถอดเสื้อผ้าต่อหน้าก็ยังแอบเหลือบมองไม่ได้

จันสรุปแล้วตอนนี้เขามีศัตรูหัวใจก็คนกันแน่นะ

เหยียนจื่อ เผยชีวี่ ฮั่วเจิง ตนอื๊หั่ว

วันนี้เขาจะขัดพวกนี้ให้หมอบเลย!

“ทุกคนเปลี่ยนชุดกันเสร็จหรือยังคะ” ทีมงานคนหนึ่งเข้ามาถาม
“ด้านนอกมีนักท่องเที่ยวมาดูอยู่เต็มเลย ตอนออกไปก็ระวังกันหน่อยนะคะ”

ทุกคนสวมชุดเล่นสกีกันเสร็จหมดแล้ว เว้นพวกหมวกกันน็อก
แว่นกันลม หมวกถักกันลม ฯลฯ ซึ่งพวกเขาเลือกที่จะหิ้วออกมาแทน

พวกเขาเดินทางผ่านโถงทางเดินยาวไปสู่ด้านนอก ทันทีที่ออกไปก็พบกับ
กลุ่มคนเป็นร้อยที่มาวมกัน

ยามที่เห็นพวกเขาเกิดเสียงฮือฮาขึ้นท่ามกลางฝูงชน เริ่มมีคนส่งเสียง
เรียกชื่อพวกเขาแต่ละคนไม่ขาดสาย

“ตี้ชิงเงิน! เหยียนจื่อ!”

“ตี้ชิงเงิน!”

“ตี้ชิงเงิน หูอิง เผยชีวี่!”

ตี้ชิงเงินค้นพบว่าชื่อที่ถูกเรียกมากที่สุดดันเป็นชื่อของตน

หลังไลฟ์สตรีมเมื่อคืน ทุกคนก็ได้เช็คกระแสตอบรับจากผู้ชมใน
ออนไลน์มาบ้าง จึงรู้ว่าตี้ชิงเงินเป็นคนที่ได้รับความนิยมสูงสุดในบรรดา
แขกรับเชิญทั้งแปด แต่ไม่มีใครอีกชายหนุ่ม พวกเขาเป็นคนเพอร์เฟกต์
ที่มั่นใจในตัวเองมากพอ และไม่มีทางด้อยค่าตัวเองเพราะเรื่องแค่นี้
แน่นอนว่าไม่มีท่าทีกระพืดกระพืดด้วย พวกเขาล้วนเข้าใจจุดที่ตี้ชิงเงิน
ได้รับความนิยมนิด

ทว่าเจ้าตัวกลับรู้สึกกระอักกระอ่วน มิหนำซ้ำยังค่อนข้างตื่นตระหนก

เพราะเขายังปรับตัวจากความคิดที่มองว่าตนเป็นเพียงมนุษย์เครื่องมือใช้แล้วทิ้งไม่ได้ ตีชิงเงินกัมหน้าเดินตามหลังฮั่วเจิงกับผะยวี่ กลับเป็นหูอื้อข้างๆ เขาที่เอาแต่โบกมือให้นักท่องเที่ยวคนอื่น

ผู้ชมไลฟ์สตรีมมีมากขึ้นเรื่อยๆ เลี้ยวซ้ายเซอร์ไพรส์กับตัวเลขยอดผู้รับชมไลฟ์ของตัวเองที่ทะลุแสนแล้วเรียบร้อย

มีโพสต์ไหนไปแนะนำไลฟ์ของเขาหรือเปล่าเนี่ย!

เขาตื่นเต้นจนมือสั่น ก่อนจะเปล่งเสียงขึ้นว่า “พี่น้องทุกท่าน พวกตีชิงเงินออกมากันแล้วครับ ออกมากันแล้ว”

เขาหายใจแรงพลางเดินตามผู้คนไปยังจุดขึ้นกระเช้าลอยฟ้า “ผมว่าพวกเขาน่าจะกำลังขึ้นกระเช้ากันนะ”

[ทำไมขนาดผู้ชายพวกนี้ใส่ชุดเล่นสกีแล้วยังดูหล่อขนาดนี้ได้เนี่ย!]

[ตีชิงเงินล่ะ ทำไมไม่เห็นตีชิงเงินเลย?]

[ตีชิงเงินอยู่ตรงกลางนั่นไง พวกเหยียนจื่อบังเขาไว้]

เมื่อสังเกตเห็นว่าตีชิงเงินดูเกร็ง เหยียนจื่อก็เดินไปอยู่ข้างตัวเขาโดยอัตโนมัติ “นายหนาวหรือ ถ้าหนาวก็ใส่หมวกกันลมก่อนสิ”

ตีชิงเงินส่ายหน้า ปลายจมูกเขาเจอความเย็นจนแดงกำ ขับใบหน้าขาวใสให้ดูน่ามองยิ่งกว่าเดิม

ท่ามกลางเสียงตะโกนเรียกของนักท่องเที่ยวที่รายล้อม ตีชิงเงินถึงตระหนักได้ว่าตัวเองดังแล้วจริงๆ แต่เขาไม่ตื่นเต้นเลยสักนิด เพราะเขารู้ว่าตัวเองดังเพราะสาเหตุใด

เพราะเขากลายเป็นศูนย์กลางฮาเร็มของเรียลตี้ดีจับคู่เดดทรายการนี้ได้อย่างไรล่ะ

แทนที่จะบอกว่าทุกคนชื่นชอบเขา ผู้บอกว่าทุกคนรักคนเจ้าเสน่ห์ท่ามกลางตีชิงนายมากกว่า ต่างตั้งตารอเขากับเขารับเชิญคนอื่นๆ แสดงบทละครชิงรักหักสวาทกัน

แต่ถ้าเกิดเขาทำตามความคาดหวังของทุกคนไม่ได้ล่ะ

ยิ่งความคาดหวังสูงมากเท่าไร นั่นหมายความว่าความเสี่ยงก็สูงมากเท่านั้น ใช่ว่าคนเจ้าเสน่ห์ทุกคนจะมีจุดจบที่ดีสักหน่อย

แค่ทำผิดไปเรื่องเดียวหรือพูดผิดไปเพียงคำเดียวก็อาจถูกแฟนคลับ
คนอื่น ๆ รุมประณามเอาได้ ความรักจากชาวเน็ตมักเกิดขึ้นกะทันหันและ
ง่ายตาย แตกหักง่ายไปได้อย่างง่ายตายเช่นเดียวกัน

ทันใดนั้นจู่ ๆ เหยียนจื่อก็ตบหลังเขาที่หนึ่ง

พอเขาหันไปมอง เหยียนจื่อก็เอ่ยว่า “ไม่ต้องกลัว”

[กริ๊ดดดดดด มีตบหลังกันด้วยอะๆ!]

[สาว ๆ ชาวคู่ดาวตกมาร่วมหัวดีกันหน่อย!]

[คู่ดาวตกโคตรเรียล!]

หลังการไลฟ์สตรีมของออฟฟิเชียลรอบก่อน คู่ดาวตกก็เริ่มยิ่งใหญ่
เกรียงไกร คู่ोनอยากจะมาคั่นกลางยิ่งยาก แฟนคลับที่เฝ้าสุดคงจะเป็นของ
คู่ทะเลสาบดาวและคู่ดาวอังคาร พวกเขาต่างอดทนอดกลั้น รอกลับมาผงาด
อีกครั้งในไลฟ์ครั้งนี้

[แข่งสโนว์บอร์ดรอบนี้วัดกันยังงี้อะ แข่งว่าใครเร็วกว่ากันเหอ]

[นั่นฮั้วเจิงชนะเห็น ๆ ไหมนะ คนแบบเขาดูชอบเล่นกีฬานะ]

[คราวนี้เหยียนจื่อไม่น่าจะชนะได้ปะ ร่างกายของพวกที่แข่งฮีสปอร์ต
ดูจะไม่ไหวเท่าไหนหรือเปล่า]

[เหยียนจื่อควรเพล่าได้เพล่า มายากรอบก่อนเสกยิบโซออกมา
ยังไม่พออีกหรือไง เหลือทางรอดให้คู่อื่นบ้างเหอะ]

[เมื่อก็มีคนสื่อเป็นนัยว่าพี่เหยียนของพวกเราไม่ได้เรื่องหรือเปล่า
ขอประทานโทษด้วย พี่เหยียนของฉันนี่เล่นสกีอย่างเก่ง คนที่ไม่รู้ไปลอง
เล่นดูได้เลย อีกอย่างนะ ไปทำความเข้าใจกับฉายาพี่เหยียนของฉันหน่อย]

[เหยียนจื่อเล่นสโนว์บอร์ดเทพมากเลยนะ ปีก่อนเขายังเคยขึ้น
ฮิลล์เล่นเพราะเล่นสโนว์บอร์ดอยู่เลย!]

[เชี่ย แบบนี้จะไม่แฟร์เกินไปแล้วไหม อย่าบอกนะว่าทีมงานเห็น
กระแสคู่ฮิปปิโซกำลังมา พวกเขาก็เลยตั้งใจขงคู่นี้นะ พอรู้ว่าเหยียนจื่อ
เล่นสโนว์บอร์ดเป็นเลยจัดการแข่งแบบนี้]

[แต่เผยชวี่ก็เป็นแขกขาประจำของลานสกีเหมือนกันนะ ทั้งครอบครัว
เขาชอบเล่นสโนว์บอร์ดกันหมด ตระกูลโจวมีลานสกีในร่มของตัวเองด้วยไม่ใช่

หรือไง ตอนนั้นแฟนคลับคู่ดาราแรกอรุณกำลังรูดอชมอย่างใจจดใจจ่อเลย]

[ตั้งคู่ดาราแรกอรุณขยันหาโมเมนต์เสพนะคะเนี่ย ทั้งสองคนมีปฏิสัมพันธ์กันแค่ครึ่งเดียวแท้ๆ!]

[ถึงเผยชวี่กับตี่ชิงเงินจะไม่ค่อยได้คุยกัน แต่ความอ่อนโยนเพียงน้อยนิดของเขากลับมอบให้ตี่ชิงเงินหมดเลยนะ รุกสองมาตรฐานนั้นมันโคตรฟิน แค่เห็นคลิปรวมโมเมนต์คู่ดาราแรกอรุณ ฉันก็ซิปแล้ว!]

[พอดีกว่ามั้ง คลิปตัดต่อก็กะเอาซีนไม่กี่วินาทีมาตัดรวมกันไม่ใช่หรือไง มีแต่โมเมนต์สังเคราะห์ทั้งนั้น ขนาดวินาทีที่เป็นมนุษย์ล่องหนก็มีคลิปตัดต่อกับตี่ชิงเงินที่หวานหยดเหมือนกันไหมอะ]

[แฟนคลับคู่แดงน้ำเงินของซีซันนี้น้ำเคี้ยวจ้องอะ ไม่มีใครเชียร์ตนอ้อหัวหรือหลินชิงหนิงกันเลยเธอ ฉันจะไม่พูดถึงวินาทีน้อยที่น่าสงสารแล้วกัน ทุกคนเห็นตรงกันหมดละว่าเขาเป็นมนุษย์ล่องหนนะ]

[พวกเขาสองคนดูเล่นสโนว์บอร์ดไม่ได้เรื่องไง สู้คาดหวังกับราชินีหูยังจะดีกว่า เขาน่าจะเล่นสโนว์บอร์ดเก่งพอตัว]

[ไมهن่าวามีม้ามีดก็ได้นะ ตอนรายการเริ่มฉายก็ไม่มีใครคาดคิดว่าตี่ชิงเงินจะเด่นแล้วดังเป็นพลุแตกไม่ใช่หรืง]

[งั้นฉันลงข้างวินาทีน้อยน่ารักแล้วกัน ถ้าเขาได้ทีหนึ่ง สิหน้าของพวกเขาเผยชวี่ฮั่วจึงต้องนำดูน่าชมมากแน่นอน!]

[ขึ้นรถกระเช้าแล้วๆ]

[โอโฮ พวกเขาจะขึ้นไปทีโซนระดับสูงแหละ!]

[โซนระดับสูงแปลว่าอะไร มีแบ่งระดับด้วยเธอ]

[เส้นทางสกีแบ่งออกเป็นโซนระดับเริ่มต้น กลาง สูงนะลิ ถ้าขึ้นไปทีโซนระดับสูงกันหมดก็แปลว่าฝีมือพวกเขาต้องสูงพอตัว! คราวนี้น่าลุ้นละ!]

และที่สำคัญกระเช้าลอยฟ้าในโซนระดับกลางไปสูงของลานสกีเปียหลังสามารถนั่งได้ทีละสองคน

“พวกคุณจะจับคู่กันยังงัย” ทีมงานถามขึ้น

ตนอ้อหัวตอบ “อันนี้ไม่ต้องใช้วิธีอะไรก็ได้มั้ง ทุกคนนั่งๆไปเถอะ”

“ขนาดจับคู่กันกระเช้าแค่นี้ ทีมงานยังอยากเห็นพวกเราแย่งกันเลย

เธอเนี่ย” หูอิงถามยิ้มๆ

หลินชิงหนิงหัวเราะตาม

“นั่นทุกคนใส่สโนว์บอร์ดกันก่อนเถอะ ตอนนี้นี่ที่มีกำหนดห้ามสวมสโนว์บอร์ดบนกระเช้านะ” ทีมงานกล่าว

“จับคู่กันหน่อยดีกว่าไหม” ฮั่วเจิงเสนอขึ้น “ดูซิว่ามีใครอยากนั่งกระเช้าขึ้นเขาไปกับใครเป็นพิเศษหรือเปล่า”

ฮั่วเจิงพูดจบก็เหลือบมองไปทางเผยชวี

คราวนี้หูอิงไม่ได้เป็นฝ่ายออกตัวชิงพูดขึ้นก่อน เพราะตอนนี้เขาเข้าใจเจตนาของฮั่วเจิงแล้ว

ลองพิสูจน์ทางเผยชวีอีกสักกรอบน่าจะดี

อีกอย่างถ้าเกิดว่าเผยชวีชอบตี้ชิงเจิน เขาเองก็หวังว่าหมาป่าตัวนี้จะกระโจนออกมาให้เห็นด้วยเหมือนกัน

“ชิงหนิง พวกเราไปกันก่อนแล้วกัน” ตี้ชิงเจินพลันโผล่ขึ้น

ประโยคนี้นำเอาพวกเหียนจื่อเซงักไปตาม ๆ กัน

หลินชิงหนิงเองก็เซงักไปด้วย “พวกเราเธอ”

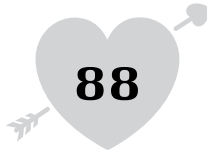
ตี้ชิงเจินพยักหน้าพาลางโน้มตัวลง เริ่มสวมสโนว์บอร์ด

หลินชิงหนิงรีบถือสโนว์บอร์ดกับเท้าซ้ายพาลางเผลอปากชำเลื่องมองไปทางฮั่วเจิงกับหูอิง

ตี้ชิงเจินสวมสโนว์บอร์ดเสร็จก็ขยับเท้าทีหนึ่ง ก่อนจะไถตัวจากไปอย่างลื่นไหลคล้ายยามอยู่บนเวที พวกฮั่วเจิงต่างพากันอึ้งกันไปหมด

หลินชิงหนิงตามไปทันที คนทั้งสองสไลด์กันมาถึงจุดขึ้นกระเช้าเมื่อเห็นกระเช้าที่เคลื่อนตัวมาพอดี หลินชิงหนิงก็เกร็งเล็กน้อย ตี้ชิงเจินจึงคว้าแขนลากอีกฝ่ายขึ้นนั่งบนกระเช้า จากนั้นก็ดึงราวกันลงมาล็อกไว้ก่อนจะนั่งกระเช้าลอยฟ้าห่างออกไปไกล

ชายหนุ่มคิด โชคดีนะ ยังมีหลินชิงหนิงที่ไม่คิดอะไรกับเขา จะได้มีที่ให้ได้พักหายใจหายคอบ้าง

[ตู้ชิงเงินเลือกนั่งกับหลินชิงหิงอะ~]

[ในที่ที่สุดคูหนึ่งไฉ่เจินก็ประทานโมเมนต์อันน้อยนิดมาให้แล้วสินะ]

[ข้าฉิบหาย ชื่อคูหนึ่งไฉ่เจินกับคู่ดาราแรกอรุณฟังดูทะลึ่งสุดก็จริง แต่ปรากฏว่ากลับเป็นคู่ที่ต้องเคหาโมเมนต์ตามชอกหลีบมาเสพแทน]

[แฟนคลับคู่ดาราแรกอรุณขอเตือนตั้งคูหนึ่งไฉ่เจินว่าอย่ามาสร้างซีนพีเผยแพร่ของพวกเรานอกจากจะไปส่งตั้งเงินที่วิทยาลัยเลยนะ แถมยังให้เบล็อกหอยตี่ชิงเงินอีกต่างหาก แค่นั้นยังไม่พอ เขายังเป็นฝ่ายเสนอตัวอยู่ห้องเดียวกันกับตั้งเงินด้วย ของพวกนี้มีให้เห็นกันดำตาในตอนหลัก พวกเราไม่ได้มโนเพื่อพกขึ้นมาจากลัทธิหน่อย!]

[พวกที่วิ่งได้แค่ห้าสิบก้าวอย่าไปหัวเราะเยาะพวกร้อยก้าวเลย¹ พออยู่ต่อหน้าคู่ยิปโซนี่ไม่มีค่าให้พุดถึงด้วยซ้ำ]

[เดี๋ยวนี้ตั้งคู่ดาวตกชักเอาใหญ่แล้วนะ]

[ตั้งคู่ดาวตกมันหน้าเกินไปมาก หวังว่าการแข่งครั้งนี้จะมีคนชนะเหยียนจื่อไต้เนะ ไม่ว่าจะเป็นใคร ฉันก็จะเชียร์เต็มที่!]

[ตอนนี้แฟน ๆ คูชิป่อเริ่มมารุมพวกเราชาวแฟนคลับคู่ดาวตกงี้ลี ฮ่าฮ่าฮ่า ฮ่าตายชัก เป็นเกียรติของพวกเราแฟนคลับคู่ดาวตกเลยละ]

¹ ล้านวนจิ้น หมายถึง ดึกว่าคนอื่นเขาแค่นิดเดียวก็อย่าไปหัวเราะเขาเลย

[กินะ จะสวมมงกุฎก็ต้องยอมแบกรับหน้าที่ของมันนั่นแหละ]

[นี่แหละนะ ราคาที่ต้องจ่ายของเรือหลักออฟฟิเชียล]

[อ้อหือ ตอนนี้อยู่ดาวตกยกหางสูง² ซึ่ฟ้าแล้วมั้ง ยังไม่แน่หรอกนะว่า
สุดท้ายใครจะคว้าใจตี่ซิงเงินได้นะ]

แฟนคลับคู่ชิปเริ่มตีกันในช่องคอมเมนต์ ส่วนแขกรับเชิญที่เหลือได้แต่
มองส่งตี่ซิงเงินกับหลินชิงหิงจากไป

พวกหญิงต่างประหลาดใจอย่างยิ่งที่จู่ๆ ตี่ซิงเงินก็ชวนหลินชิงหิง

เพราะไม่มีใครมองว่าหลินชิงหิงเป็นศัตรูหัวใจ

ช่วงขณะนั้นหญิงพลันรู้สึกหวาดระแวงนิดหน่อย สมัยก่อนเขาไม่เคย
คิดว่าเหยียนจื่อจะชอบตี่ซิงเงินเลยสักนิด แต่ปรากฏว่าจู่ๆ เหยียนจื่อก็โผล่
เข้ามากลางคันซะงั้น และเขาก็ไม่เคยคิดมาก่อนด้วยว่าเผยชวีจะชอบตี่ซิงเงิน
เท่าคาดไม่ถึงเลยว่าตอนนี้แม้แต่เผยชวีก็กลายเป็นหนึ่งในผู้ต้องสงสัยเสียแล้ว

ในความคิดเขาตอนนี้ ไม่ว่าใครก็เป็นไปได้ทั้งนั้น

แต่ในอีกแง่มันก็เป็นการพิสูจน์ความเพอร์เฟกต์ของตี่ซิงเงินด้วยเช่นกัน

นั่นทำให้เลียดนักร้องในกายเขาลุกโชนขึ้นอย่างแรงกล้า

การที่ใครๆ ต่างก็พากันยื้อแย่งแบบนี้ แปลว่าอีกฝ่ายเป็นสมบัติล้ำค่า
ไม่ใช่หรือไง!

“พี่ฮั่ว พวกเราไปเป็นคู่ที่สองไหม” เขาถาม

ฮั่วเจิงมองเขา พอใส่สโนว์บอร์ดเสร็จก็ถีบเท้าไถออกไปในทันที

ทั้งคู่ขึ้นนั่งบนกระเช้าที่ค่อยๆ ยกขึ้นกลางอากาศ หางออกไปเป็น
หลินชิงหิงกับตี่ซิงเงิน สองคนนั้นเหมือนจะคุยอะไรบางอย่าง และ
หลินชิงหิงก็กำลังหัวเราะอยู่

ตามคาด ตี่ซิงเงินจะรุกก็ได้ รับก็ดี ไม่ว่าจะอยู่กับใครก็เคมีเข้ากัน
ไปหมด

เมื่ออยู่กลางอากาศ พวกเขาสัมผัสถึงลมภูเขาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หญิง
หุดคอกเล็กน้อยแล้วเอ่ยถาม “พี่ฮั่ว พี่ว่าหลินชิงหิง...”

² ล้านวนจิน หมายถึง หลงตัวเอง

“ใครจะไปรู้ล่ะ” ฮั่วเจิงตอบเสียงเย็น

เขาเริ่มระแวงมานานแล้ว

ภูเขาน้ำแข็งจอมหยิ่งอย่างเขายังหลงรักตี่ชิงเงินได้ นั่นจะมีอะไรที่เป็นไปไม่ได้อีกล่ะ!

วิธีที่ดีที่สุดในตอนนี่คือการมองทุกคนเป็นศัตรูหัวใจให้หมด ยอมพลังมือฆ่าผิดคน แต่จะไม่ยอมปล่อยให้เล็ดลอดไปเด็ดขาด!

ตอนนี้เขากับหูอิงหนับได้วกกำลังอยู่ในช่วงพักรบ ทั้งสองคนมองแผ่นหลังของตี่ชิงเงินกับหลินชิงหนิงด้วยสีหน้าเย็นชาสุดขีด

อันที่จริงหลินชิงหนิงเดาออกแล้วว่าทำไมตี่ชิงเงินถึงชวนเขามาตั้งกระเช้าลอยฟ้าด้วยกัน

เขาถามตี่ชิงเงินเจือร่อยยิ้ม “ตอนนี้เธอกดดันหนักเลยสินะ”

ตี่ชิงเงินหันมองหลินชิงหนิงก่อนจะส่งยิ้มเจื่อนๆ ให้

หลินชิงหนิงกล่าวยิ้มๆ “ฉันเข้าใจเธอนะ”

ชายหนุ่มซุกมือทั้งสองข้างไว้ในกระเป๋าเสื้อพร้อมหัวเราะออกมาทีหนึ่ง จากนั้นก็เฝ้าริมฝีปาก

คนโตกว่าตบไหล่ตี่ชิงเงินเบาๆ

เมื่อวานหลินชิงหนิงได้เสิร์ชเช็กข่าวที่เกี่ยวข้อง พบว่าตอนนี้ตี่ชิงเงินกลายเป็นศูนย์กลางฮาร็มของซีซันนี้ไปแล้วเรียบร้อย แฟนคลับชิบอีกฝ่ายกับอีกเจ็ดคนที่เหลือจนครบ ทั้งยังมีคนชิบคู่กับเขาแล้วตั้งชื่อชวนกระดากอย่าง “หนึ่งไหล่เงิน” ให้ด้วย

แน่นอนว่ามันคือการชิบมั่วซั่ว ระหว่างเขากับตี่ชิงเงินแทบจะมีปฏิสัมพันธ์เป็นศูนย์ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงเรื่องหวั่นไหวใจสันอะไรเลย

แต่ว่าฮั่วเจิง หูอิง เหียนจื่อ สามคนนี่ค่อนข้างแสดงออกชัดเจน พวกเขามองอาการของฮั่วเจิงกับหูอิงออกตั้งแต่แรก ในส่วนของเหียนจื่อนั้น หากไม่ได้แสดงมายากลปิโซคราก่อน พวกเขาก็อาจจะดูไม่ออกเหมือนเดิม

อันที่จริงเขาสังเกตเห็นลั๊กพักแล้ว และค้นพบว่าตี่ชิงเงินดูจะความรู้สึกซ้ากว่าคนทั้งหมด ทั้งที่ฮั่วเจิงกับหูอิงชอบอีกฝ่ายแบบออกนอกหน้าขนาดนั้น

ชายหนุ่มก็ยังดูไม่ออกเลย รวากับไม่เคยคิดไปในแง่ไหนเลยสักนิด ส่วนตอนนี้
ตี่ซิงเงินน่าจะรู้ตัวแล้ว ถึงได้มีท่าทีกระอักกระอ่วนแบบนี้

หลินซิงหนิงรู้สึกว่ตลกดี เพราะเขาในตอนนั้นไม่มีความคิดจะเด็ด
ในรายการ ‘สัญญาณรักแดงน้ำเงิน’ อีกต่อไป ตอนนั้นเขาเป็นแค่ชาวกินแดง
เท่านั้น พอเห็นว่ามีคนมากมายพากันแย่งชิงตี่ซิงเงิน เขาก็รอดูความวุ่นวาย
อย่างเต็มที่

เขาหันไปมองคนอายุน้อยกว่า ตี่ซิงเงินรับรู้ถึงสายตาจึงมองมา
ทางเขาบ้าง

แสงอาทิตย์ตกกระทบลงบนใบหน้าที่ซิงเงินพอดีบปอดิ อีกฝ่าย
ที่สวมหมวกกันลมเผยให้เห็นแค่หน้าผากกับช่วงตา นี่เป็นครั้งแรก
ที่หลินซิงหนิงได้เห็นตี่ซิงเงินในระยะใกล้แบบนี้ ทำให้เขาถึงกับนิ่งอึ้งไป
เพราะความดูดีของชายหนุ่ม

ตี่ซิงเงินมีหย่นตาคู่ใสและตาสองชั้นที่ดูดีที่สุดเท่าที่ตนเคยเห็นมา
ในชีวิต

เป็นความดูดีที่ขอแค่จ้องมองอย่างละเอียดก็ชวนให้ใจลั่น

ระหว่างฝ่ายแดงกับน้ำเงินก็คงจะประหลาดแบบนี้แหละมั้ง อันที่จริง
เขา...ก็มิคิดไม่เชื่ออยู่บ้างเหมือนกัน

ตี่ซิงเงินโดดเด่นสะดุดตาจริง ๆ รวากับดวงชะตากำหนดเอาไว้แล้ว
ว่าอีกฝ่ายจะเป็นรุกหรือรับก็ดี จะเป็นชายแท้ก็ช่าง แต่อย่างไรชายหนุ่ม
ที่ทั้งรูปงามและสดใสแบบนี้คงต้องมีคนมาชอบเป็นฝูงแน่นอน

อายุน้อยนี้ดีจังเลยนะ

พวกเขามาถึงยังยอดเขาเป่ยหลิงซึ่งสูงจากระดับพื้นดินเกือบ
หกร้อยเมตร ด้วยระยะทางเกือบสี่กิโลเมตร ทำให้ที่นี่คือเส้นทางที่ยาว
เป็นอันดับสองของลานสกีเป่ยหลิง ฝั่งหนึ่งของจุดเริ่มต้นเป็นภูเขา
ส่วนอีกฝั่งเป็นรั้วโลหะป้องกันอุบัติเหตุ แสงแดดยามนี้เจิดจ้าสลับตา
นักท่องเที่ยวมากมายต่างมามุงดูอยู่ตรงเนินเขา

ทางทีมงานรายการมีคนเยอะเกินไป แค่แซกรับเชิญก็ต้องแบ่งเป็น
สี่กลุ่มแล้ว เมื่อบวกกับทีมงานอีกยี่สิบถึงสามสิบชีวิต กว่าจะเคลื่อนย้าย

กันจนครบก็กินเวลาไปเกือบครึ่งชั่วโมงได้

กัวปิงที่สวมหมวกอูซานกำพร้อมเสื้อโค้ตทหารถือโทรโข่งประกาศ “ตอนนี้ฉันจะเริ่มอธิบายกติกาการแข่งขันแล้วนะ มันซับซ้อนนิดหน่อย ทุกคนตั้งใจฟังกันล่ะ”

“ไม่ได้แข่งกันว่าใครจะไปถึงจุดหมายได้เร็วที่สุดเหรอ” หูอิงถามขึ้น

“แน่นอนว่าไม่ได้ง่ายขนาดนั้น” กัวปิงกล่าวเจือหัวเราะ “การแข่งขันของพวกเราแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักๆ ส่วนแรกคือการเล่นสโนว์บอร์ด โดยเริ่มจากที่นี่จนสุดปลายทางของเส้นทางนี้ หลังจบส่วนนี้ทุกคนต้องถอดกระดานสโนว์บอร์ดออกและมุ่งหน้าไปที่หุบเขาทางฝั่งขวาตามคำบอกของทีมงาน ตรงนั้นจะมีเส้นทางอยู่ ทางทีมงานได้ปักธงสีแดงอันหนึ่งเอาไว้ที่เส้นทาง คนที่คว้าธงมาได้ถึงจะเป็นผู้ชนะ”

“หมายความว่ายังไง ต้องแข่งวิ่งต่อจันเหรอ” ฮั่วเจิงถาม

กัวปิงตอบ “แต่เธออาจวิ่งไม่ไหวก็ได้นะ เพราะว่าพวกเราได้ถมกองหิมะสูงเท่าเขาเอาไว้ในเส้นทางนั้นแล้ว ทีมงานตั้งชื่อเพราะหวังให้มันด้วยนะ ชื่อว่า ‘ความหนาวเหน็บทำอะไรฉันกับเธอไม่ได้หรอก!’”

น้ำเสียงกระตือรือร้นของกัวปิงไม่ได้ช่วยให้ใบหน้าเขกรับเชิญตื่นเต้นขึ้นเลยสักนิด

ทุกคนต่างมองเขาด้วยสายตาเย็นชา

กัวปิงกระแอมกระไอเสียงเบาที่หนึ่ง “ถึงจะยากไปหน่อย แต่รางวัลของพวกเราที่ล่อตาล่อใจพอสมควรนะ จะได้ดูด้วยใจว่าทุกคนจะยอมทุ่มเทกายใจแค่ไหนเพื่อคนที่ชอบนะ!”

เพราะว่ากัวปิงใช้โทรโข่งพูด เหล่าชาวเน็ตในโลกสตรีมจึงได้ยินกันหมด

[ฮ่าฮ่าฮ่าฮ่า ตลกอ่า ผู้กำกับคนนี้จะหาเรื่องเก่งเกินไปแล้ว!]

[ผู้กำกับคนนี้จะหาเรื่องเก่งมาโดยตลอดนั่นแหละ ลูกไม้นั่นโน่นนี่เยอะไปหมด!]

[เพื่อสร้างคิกชิงนายแล้ว กะไม่ให้ยอมแรงเลยสินะเนี่ย ฉันล้มผัวได้ ล่วงหน้าเลยว่า พวกเขกรับเชิญต้องเหนื่อยหอบมีสภาพอนาถกันแน่นอน!]

[ยิ่งอนาถก็ยิ่งดี ลองนึกภาพคนหล่อกลุ่มหนึ่งพยายามตะเกียกตะกาย

กลางกองหิมะสิ! อร๊ายยยย พอถึงตอนนั้นฉันต้องกลายร่างเป็นตัวมาร์มอตแน่นอน!]

จากนั้นทุกคนก็เริ่มช่วยออกไถเดียให้เสียอ้าย

[ไว้เดี๋ยวตอนพวกเขาสไลด์ลงไปกันแล้ว สุดหล่อรีบนั่งกระเซ้าตามลงไปเลยนะ!]

[ใช่ๆๆ ยังไงเส้นทางก็ยาวขนาดนั้น ถ่ายตลอดทางไม่ไหวหรอกฉันสัมผัสได้ว่าส่วนหลังต้องนำดูกว่าแน่นอน!]

แต่เสียอ้ายกลับไม่ว่างมานั่งอ่านคอมเมนต์เลยสักนิด เพราะเขายังถ่ายก็ยิ่งรู้สึกว่าเขาเก็บเชิฐรายการนี้คุณภาพสูงกันชะมัด!

ทำไมแต่ละคนถึงได้หล่อไม่บันยะบันยังกันขนาดนี้ ดูดีกว่าพวกดารายายในวงการบันเทิงอีก หุ่นก็ดี บุคลิกก็เยี่ยม แค่มองก็รู้แล้วว่า มีแต่คนรวย!

“พวกเธอมีกันแปดคน เรียงแถวหน้ากระดานคงจะอันตรายไปหน่อย แบ่งเป็นสองแถวแล้วกัน แต่แถวหลังอาจจะเสียเปรียบนิดหน่อย พวกเธอลองคุยกันเองนะว่าจะจัดยังไง” กัวปิงกล่าว

ฮั่วเจิงเอ๋อขึ้น “ฉันเข้รับเชิฐฝ่ายแดงอยู่ด้านหน้าแล้วกัน”

เพราะเขารู้สึกว่าอย่างไรแล้วสุดท้ายก็เป็นการแข่งกันระหว่างเข้รับเชิฐฝ่ายน้ำเงินอยู่ดี

“อย่าดูถูกพวกเราเชียวนะ” หลินชิงหนีงพูด “พวกเรามาเป่ยงจับกันดีกว่า แบบนี้แพ้ที่สุด คนชนะได้อยู่แถวแรก ส่วนคนแพ้อยู่แถวสอง”

เวินนั้วกับคนอื่น ๆ ไม่มีปัญหา

ดังนั้นพวกเขาทั้งแปดคนจึงเป่ยงจับกัน

สุดท้ายก็เป็นฮั่วเจิง เหยียนจื่อ เวินนั้ว และหุอิงที่ได้อยู่แถวแรก

ฮั่วเจิงเหลียวหลังไปมองตี่ชิงเงินที่อยู่ด้านหลังตนเองทีหนึ่ง ซึ่งตี่ชิงเงินกำลังอยู่ในท่าเตรียมพร้อมเช่นกัน

“ทุกคนเตรียมพร้อมกันหรือยัง” กัวปิงถามขึ้น

คนทั้งหมดทยอยกันชูมือเป็นสัญลักษณ์ว่าโอเค

[มาแล้วๆๆ! แฟนคลับคู่ดาวตกขอเป็นกำลังใจให้พี่hek! สร้างโมเมนต์

สุดเกรียงไกรอีกครั้ง!]

[แฟนคลับคู่ดาวอังคารขอบน!]

[เผยชีวิtpungไปโลด!]

[หลินชิงหึงลู้อเขา!]

[พิทวน ๆ!]

นอกจากคอมเมนต์เชิญหุ้กับเวินั่วแล้ว ที่เหลือก็เป็นคอมเมนต์
อธิษฐานขอบนกันหมด

[ทำไมไม่เหมือนกับตอนเลือกที่ปักก่อนหน้านี้เลยละ แดกตเข้ามาก็เจอแต่ขอบนกับอธิษฐานเต็มไปหมด ฉันนึกว่าตัวเองหลงมาเข้าวัดเข้าวาซะอีก!]

[ไม่มีใครเซียร์ตีชิงเงินเลยเธอ]

[ตีชิงเงินไม่จำเป็นหรือกมั่ง]

[ตีชิงเงิน : จันแค่อยู่หนึ่งๆ รอให้คนอื่นมาแย่งก็พอแล้ว]

[ฮ่าฮ่าฮ่าฮ่าฮ่า ตลกโคตร]

ไม่รู้ว่าถ้าวิ่งไปสรรหาธงอันน้อยมาจากที่ไหน เขาชูธงสีแดงในมือขึ้น ส่วนอีกมือก็ถือโทรโข่งอันเดิมเอาไว้ ผู้คนบนเนินเขาด้านข้างพากันร้องตะโกน ส่งเสียงเชียร์ ตีชิงเงินงยหน้าเหลืองบมองไปทางพวกเขาทีหนึ่งก่อนจะ หันกลับมามองเผยชีวกับตวนอี้หัวที่อยู่ข้างตัว

เผยข้อสามแว่นกันลมแล้วเรียบร้อย ทำให้มองสีหน้าเจ้าตัวไม่ออกเลยสักนิด

“เตรียมตัว ระวัง สาม สอง หนึ่ง ไป!”

ก้าวปีงเพ่งตวัดโบทองลงเสรีจก็เห็นเวนนิ้วในแถวหน้าพุ่งตัวออกไปเป็น
คนแรก

[ឆ្លើយ!]

[ใครอะ เร็วโคตร!]

[เวินนั่ว นั่นคือเวินนั่วละ!]

คอมเมนต์มากมายผดขื่นจนละลายตา

[แม่เจ้า ไม่คิดเลยว่าจะเป็นวินนั๋ว อย่างโหด!]

[อย่าบอกนะว่าสุดท้ายวินนี่จะคว้าที่หนึ่งไปนะ!]

ความเร็วในการออกตัวของวินน์ทำให้พวกหญิงตะลึงไปเพียงครู่เดียว จากนั้นหญิง เหียนจื่อ และฮั่วเจิงก็เริ่มทยอยออกตัวบ้าง เงามแต่ละคน พาดผ่านหน้ากล้องไลฟ์ไปอย่างฉับไว หญิงเป็นคนซื่อวด เขาโชว์เทคนิคดริฟต์³ หน้ากล้องทันที สโนว์บอร์ดวาดผ่านพาเซซหิมะให้สะบัดขึ้นตาม จากนั้น เจ้าตัวก็ชูสองมือขึ้นทำท่าหัวใจไปด้วย ช่วงต้นเส้นทางค่อนข้างคดเคี้ยว ถัดไปอีกนิดด้านข้างก็เป็นเหวลึกแล้ว ทำเอาแก้วปิงอกลั่นขวัญแขวนจนต้อง รีบตะโกนห้ามปราม “หญิงอย่าเล่น!”

กลุ่มคนระเบิดเสียงหัวเราะแซว หญิงยึดตัวตรง ก่อนร่างในชุดสีแดง จะไล่ตามพวกฮั่วเจิงไปติดๆ

เมื่อคำนึงถึงความปลอดภัยแล้ว พวกเผยชวี่กับตี้ซิงเงินในแถวหลัง จึงออกตัวช้ากว่าหลายวินาที และเพราะเส้นทางช่วงแรกคดเคี้ยวเป็นพิเศษ พวกตี้ซิงเงินจึงระมัดระวังเป็นอย่างดี เขา เผยชวี่ ตวนอ้อหัว และ หลินซิงหนิงสไลด์เข้าสู่สีแดง⁴ในเวลาไล่เลี่ยกัน ความชันเนินลดลง ทางหิมะใหญ่ขึ้น ทัศนียภาพจึงพานกว้างขึ้นด้วย เมื่อทอดสายตาไปไกล ตีซิงเงินก็เห็นเพียงภูเขาน้ำแข็งที่เรียงตัวถี่ได้ฟ้าคราม ภาพทิวทัศน์ตรงหน้า งดงามเหลือคณานับ

ทันใดนั้นตวนอ้อหัวกับหลินซิงหนิงต่างเร่งความเร็วขึ้น ไม่นาน ก็ถึงระยะห่างออกจากเผยชวี่ได้สองเมตร เห็นได้ชัดว่าพวกเขาคงอยาก ถือโอกาสแซงพวกฮั่วเจิงในตอนที่เส้นทางกว้างมากพอ ตีซิงเงินมองไป ด้านหน้าและเห็นว่าวินน์ยังคงครองตำแหน่งอันดับหนึ่งอยู่ เขาเห็นหญิง กับเหียนจื่อตามหลังอีกฝ่ายติดๆ โดยมีฮั่วเจิงที่รั้งท้ายสุด แถมยังถูก ตวนอ้อหัวกับหลินซิงหนิงตามทันอย่างรวดเร็วอีกต่างหาก

ทุกคนมีฝีมือไม่เบาเลย

³ เทคนิคดริฟต์ หรือ Drifting คือเทคนิคการขับรถยนต์ โดยให้รถลื่นไถลไปตามโค้ง ทำให้เกิดการเลี้ยวในลักษณะโค้งที่ยาวต่อเนื่อง ซึ่งต้องใช้ความชำนาญสูง ในที่นี้หญิงได้เลียนแบบวิธีการดริฟต์เพื่อโชว์สกิลการเล่นสโนว์บอร์ดของตนเอง

⁴ ลูสีแดง คือ เส้นทางสกีที่มีความชันของเนินเขาน้อยกว่า 40 เปอร์เซนต์

คนทั้งหมดเคลื่อนที่อย่างไวว่อง เมื่อมองผ่านกล้อง ภาพคนทั้งแปด พุ่งทะยานลงเขาเป็นดั่งฝูงปลาที่กระโดดพลีวเหนือคลื่นทะเลสีขาว เร็วจนมองเห็นร่างคนไม่ชัด

คอมเมนต์เอาแต่เร่งเลี้ยวซ้าย [สุดหล่อเร็วเข้า!]

เลี้ยวซ้ายนั่งกระเช้าลอยฟ้าลงเขาทันที ขณะที่กระเช้ากำลังพาตัวเขา ลอยขึ้นสู่อากาศ เจ้าตัวก็กดปุ่มกล้องถ่ายภูเขาหิมะเย็นเยือกไปด้วย ท่ามกลางทัศนียภาพที่กว้างสุดลูกหูลูกตา ทุกคนเห็นเพียงภาพร่างของ แชกรับเชิญแปดคนที่กำลังไถลงไปตามลำธารตามเส้นทางหิมะ ทันใดนั้น เขาก็ได้ยินเสียงกระหึ่มของเครื่องยนต์ดังขึ้น เมื่อเงยหน้ามองก็เห็นโดรน ลิบกว่าตัวโฉบผ่านเหนือศีรษะพวกเขาท่ามกลางลมหนาว

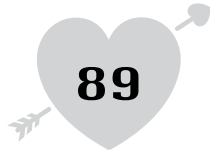
[เฮ้ย โคตรยิ่งใหญ่!]

[เป็นแค่รายการจับคู่เด็ดแท้ๆ แต่ถ่ายทำอย่างกับหนังฮอลลีวูดนะ!]

[มีเฮลิคอปเตอร์ด้วย!]

คราวนี้รายการ 'สัญญาณรักแด่น้ำเงิน' ส่งเฮลิคอปเตอร์สองลำมาเพื่อ บันทึกภาพที่โดรนเก็บไม่หมด เฮลิคอปเตอร์เคลื่อนตัวพุ่งลงต่ำ ตากล้อง ทั้งหมดยื่นเกือบครึ่งตัวออกนอกตัวเครื่อง พวกเขาต้านลมที่พัดโกรกพร้อมกับ กดกล้องถ่ายลงไปตามลำธาร ในเลนส์ปรากฏภาพคนคนหนึ่งเคลื่อนตัวผ่าน เส้นทางหิมะประหนึ่งดาวตก เพียงแค่ชั่วพริบตาก็แสงวินนัอยู่ที่อันดับแรกไปแล้ว

[เหยียนจือล่ะ!]

89

ทีมงานเป็นฝ่ายเห็นว่าเหยียนจื่อแซงเวนนิ้วไปก่อน เพราะพวกเขา
คุ้นเคยกับอันดับของเขารับเชิญมากกว่า เกมยังจำชุดเล่นสกีของแต่ละคน
ได้แม่นอีกต่างหาก

“เหยียนจื่ออย่างเทพ แซงไปอยู่อันดับหนึ่งแล้ว” ทีมงานคนหนึ่งเอ่ยขึ้น

“ตอนนี้สามอันดับแรกคือใครบ้างนะ”

“เหยียนจื่อ เวนนิ้ว ฮั่วเจิง!”

“หุอิงถูกเหยียนจื่อกับฮั่วเจิงแซงไปเร็วขนาดนี้เลยเหรอ เห็นเขา
โซร้ออฟขนาดนั้น ฉันนึกว่าเขาจะพยายามรักษาที่สองและมุ่งหาที่หนึ่งซะอีก!”

ผู้ชมในไลฟ์สตรีมก็สังเกตเห็นแล้วเหมือนกันว่าเวนนิ้วถูกคนแซงไป
เรียบร้อย

[มีคนแซงเวนนิ้วไปแล้ว!]

[แงงงงงง เวนนิ้วที่น่ารักของฉัน!]

[เวนนิ้วจะถูกแซงก็เป็นเรื่องปกติไหม เขาชนะลี้ถึงจะเป็นปาฏิหาริย์
การเล่นสโนว์บอร์ดต้องใช้แรงเยอะมากเลยนะ!]

[คราวนี้เขารับเชิญฝ่ายน้ำเงินที่ได้อันดับท้ายสุดคงขายหน้าน่าดู
นั่นหมายความว่าร่างกายไม่ไหวอะเปล่า]

[แต่พี่หกของฉันไหวแน่นอน! ลู๊เซาค่าพี่หก ตบหน้าไอ้พวกที่บอกว่า
ร่างกายของนักแข่งอีสปอร์ตไม่ไหวให้ละไปเลยค่า!]

[ตอนนี้อันดับหนึ่งคือเหยียนจื่อไช่ไหม คนที่ใส่ชุดสก็๊ตสีดำน้าเงินนะ!]

[ไม่มีแซกรับเชิญคนไหนห่วยเลยแฮะ นี่ฉันนึกว่าตัวเองกำลังดูการแข่งขันโน้ตบอร์ดจริงจังอยู่ชะอีก!]

เพราะเวินนั่วใช้แรงตอนออกตัวมากเกินไป ยังไม่ทันถึงช่วงกลาง
พละกำลังก็เริ่มไม่ไหว ฮั่วเจิงเหลือบมองอีกฝ่ายพร้อมตะโกนเชียร์ “เสี่ยวนั่ว
สู้ๆ!”

เจ้าของชื่อยกมือโบกให้ฮั่วเจิงทีหนึ่ง ก่อนจะเห็นอีกฝ่าย “พีว” แสงผ่าน
ข้างกายตัวเองไป

ฮั่วเจิงรู้สึกว้าวกับเวินนั่วต่างยังขาดประสบการณ์ พวกเขาต้อง
แบ่งร่างกายให้พอเหมาะกับลู่วิ่งที่มีระยะทางยาวขนาดนี้ ถ้าตอนออกตัว
ใช้แรงมากเกินไป พลังกายช่วงหลังต้องถดถอยไปมากอย่างแน่นอน

เมื่อทั้งคู่สังเกตเห็นว่าเหนือหัวมีโดรนกำลังตามถ่ายอยู่ จึงพลิกเพลง
โชว์เทคนิคไปหลายอย่าง โชว์เพลีนไปหน่อย ครู่ต่อมาจึงได้แต่มองเหยียนจื่อ
กับฮั่วเจิงแข่งตัวเองไปซึ่งๆ หน้า

นั่งเข้าไว้ นั่งเข้าไว้ นั่งเข้าไว้!

เขาลอบเรียกกำลังใจให้ตัวเอง เพิ่งเชียร์ตัวเองได้ไม่ทันขาดคำ
พลันสัมผัสได้ว่ามีคนกำลังพุ่งมาจากด้านหลัง เมื่อหันไปมองก็เห็นทวนอีหัว
กับหลินชิงหนิงแข่งเขาไปตามลำดับ

“ไอ้ฉิบหาย” เขาตะโกน

พอตะโกนเสร็จ เผยชีวกับตี้ซิงเฉินก็ไล่ตามมาบ้าง

ตี้ซิงเฉินชายตามองเผยชีวจากด้านข้างก่อนจะโน้มตัว ไม่นานนัก
ทั้งคู่ก็พุ่งมาตีคู่หูอิง

หูอิงตะโกนเสียงหอบ “ไอ้ฉิบหาย พวกนายอย่าให้ฉันรั้งท้ายสิ”

ตี้ซิงเฉินหลุดหัวเราะ พอโบกมือให้หูอิงเสร็จก็แข่งเจ้าตัวไปทันที

จากนั้นเผยชีวก็แข่งหูอิงตามไปติดๆ หูอิงไววายเป็น “อ้าก ฉันอยู่
ที่โหล่แล้ว!”

พออีกฝ่ายตะโกนแบบนี้ออกมา กระทั่งเผยชีวที่อยู่ด้านหน้ายังอดซ้ำ
ไม่ได้

หูอิงรีบร้อนอยากพลิกเกม พอถึงช่วงโค้งจึงไม่ได้ลดความเร็วลง แม้แต่น้อย พื้นหิมะช่วงนี้มีแต่ชั้นน้ำแข็ง เมื่อเข้าช่วงโค้งก็ไม่ทันกาลแล้ว เขาเสียหลักลื่นก่อนล้มลงกระแทกพื้น

[หูอิงล้ม!]

[ระวังหน่อยสิ!]

[ดูจากมุมสูงแล้วอันตรายอยู่นะ!]

มูกมกล่องเริ่มถอยห่างจากทางหิมะตามการเคลื่อนตัวของกระเช้าลอยฟ้า พวกเขาเห็นเพียงรางสีแดงชาดของหูอิงที่กลิ้งหลุนๆ อยู่บนพื้นสองสามตลบ

แต่หูอิงก็ไม่ได้สำอวยทำเป็นเจ็บแต่อย่างใด เขาหัวเราะออกมาสองทีด้วยความรู้สึกว่ะทักเป็นบ้า หลังลุกขึ้นตั้งหลักได้ก็เคลื่อนกายไถลลงไประดับล่างต่อ แต่ตอนนี้พวกเผยชีวได้ทิ้งห่างจากเขาไปไกลแล้ว กระนั้นเขาก็ไม่ท้อแท้สักนิด ชายหนุ่มหัวเราะพลางสบถคำหยาบสองสามคำ ก่อนยิ้มแล้วทุ่มสุดแรงเพื่อไล่ตามให้ทัน

หลังผ่านถนนช่วงกลางไป ความเร็วของทุกคนก็ชะลอลงอย่างเห็นได้ชัด ลูสีน้ำเงิน¹ ช่วงนี้ไม่ค่อยชันเท่าไร แต่ทางหิมะยังลื่นอยู่พอสมควร ยามที่ใกล้ถึงช่วงโค้ง ฮั่วเจิงสัมผัสได้ว่ามีคนไล่ตามมาด้านหลัง พอหันไปมองก็พบว่า เป็นหลินชิงหนิงกับตวนอ้อหัว

วินาทีนี้คนสองคนที่ปกติมักจะเียบเียบกลับพุ่งเร็วตั้งสายลม พวกเขาขับเปลี่ยนทิศทางสโนว์บอร์ดได้เท่าไม่หยุด ร่างกายโค้งโค้งก่อนยืดอกอีกครั้ง ท่าทางทั้งเท่และดูดัน ส่วนตีชิงเฉินกับเผยชีวี่นั้นกำลังตามหลังพวกเขาสองคนมาติดๆ

ขณะนี้ระยะห่างของทุกคนอยู่ห่างกันแค่คืบ คนทั้งเจ็ดเป็นเหมือนเรือยอร์ชตบทุบทะเลลงฝ่าคลื่นอยู่บนพื้นหิมะ สะเก็ดหิมะที่สาดกระเซ็นถูกลมเขาพัดให้ลอยว่อน ฮั่วเจิงได้ยินกระแทกเสียงสโนว์บอร์ดชุดพื้นแสงแดดเจิดจ้าสาดสะท้อนเลนส์แว่นกันลม เขาเงยหน้าขึ้นมองโดรนที่บินผ่านหลังหัวโค้งนี้ ตวนอ้อหัวกับหลินชิงหนิงคงจะแซงเขาไป จากนั้นก็เป็นเผยชีวี่

¹ ลูสีน้ำเงิน คือ เส้นทางสกีที่มีความชันของเนินเขาน้อยกว่า 25 เปอร์เซ็นต์

กับตี่ซิงเงินที่ตามสองคนนั้นมา

ตอนที่ฮั่วเจิง เผยชื่อ และตี่ซิงเงินแทบจะเรียงเป็นแถวหน้ากระดาน ฮั่วเจิงก็ตะโกนไปทางตี่ซิงเงินว่า “เก่งนี่นา ตี่ซิงเงิน!”

เวลานี้ตี่ซิงเงินดูดูดันเยือกเย็น แถมรูปร่างยังปราดเปรียว ยามอีกฝ่าย ยืนหันข้างอยู่บนสโนว์บอร์ด เพียงแค่ขยับสองขาเล็กน้อย ร่างที่เคยหันหลังให้ ก็พลิกมาประจันหน้ากับเขาแทน เท้าซ้ายที่อยู่ด้านหลังถูกแทนที่ด้วยเท้าขวา ตี่ซิงเงินสลับทิศเพียงเพราะต้องการที่จะเปลี่ยนท่าเท่านั้น แต่ในสายตาของ ฮั่วเจิง ท่าทางอีกฝ่ายดูสบายๆ คล่องแคล่วราวกับท่วงท่าระบำบนเวที

เตะซะมัดเลย ให้ตายสิ

ตี่ซิงเงินยกมือขึ้นทำท่าตะเบ๊ะตรงขมับก่อนตัวดออกไปด้วยท่าที่ เอาเรื่อง จากนั้นก็ไถลงเขา ไล่ตามตวนอู้หัวกับหลินชิงหนิงไปไม่ห่าง สองคนนั้นหันมามองตี่ซิงเงิน หลินชิงหนิงยิ้มให้ทีหนึ่ง ส่วนสีหน้าตวนอู้หัว กลับดูเคร่งขรึมขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ที่จริงตวนอู้หัวมั่นใจในฝีมือการเล่นสโนว์บอร์ดของตัวเองมาก พวกเขาครูจูน้องอย่างพวกเขาคลุกคลีกับสโนว์บอร์ดมาตั้งแต่เล็ก ถึงเขาจะ ถ่อมเนื้อถ่อมตัวมาตลอด แต่ก็คิดอยู่เสมอว่าตัวเองจะเป็นม้ามืดคว้าที่หนึ่ง มาได้

ทว่าเมื่อเห็นเหยียนจื่อที่อยู่ด้านหลังและตี่ซิงเงินที่ไล่ตามมาติดๆ เขาถึงตระหนักได้ว่าพวกเขาชอบโชว์ออฟอย่างหูดึงกับฮั่วเจิงนั้นเป็นแค่ คนส่วนน้อย ที่เหลือต่างเป็นเลื่อมอบมังกรซ่อนทั้งนั้น

โดยเฉพาะตี่ซิงเงิน

ความอึดและพลังกายของตี่ซิงเงินดีกว่าพวกเขาส่วนมากอย่างเห็นได้ชัด ในตอนที่ความเร็วของพวกเขาเริ่มชะลอลง มีเพียงตี่ซิงเงินที่ยังสามารถ รักษาความเร็วคงที่ได้อย่างสบายๆ แต่ก็ปราดเปรียว ดูอ่อนเยาว์ เอาแต่ใจ และดูดัน

หลินชิงหนิงมองไปทางเผยชื่อที่อยู่ด้านหลังตี่ซิงเงินก่อนจะม้มปาก เล็กน้อย

ดูออกเลยว่าเผยชื่อควบคุมความเร็วไว้ ไม่นั่นเจ้าตัวก็คงไม่เอาแต่

ตามหลังตีชิงเงินอยู่แบบนั้น ทางหิมะทั้งเย็นและลื่น บางครั้งการควบคุมความเร็วก็ยากกว่าการพุ่งตัวไปด้านล่างเสียอีก

“ตำแหน่งผู้ชนะคงเป็นของเหยียนจื่อไม่กี่ตีชิงเงินละมัง” ทีมงานพูดเมื่อเห็นภาพที่ถ่ายได้

“ระยะทุกคนสูสีตามกันอยู่แค่นี้ไม่กี่วินาทีเอง เหลืออีกตั้งหนึ่งกิโล ยังด่วนสรุปคนชนะไม่ได้หรอก”

เขาพูดจบก็ชูโทรโข่งขึ้น ก่อนตะโกนแหวกลมหนาวไปด้านล่าง “สู้เขานะทุกคน เหลืออีกแค่กิโลเดียวแล้ว!”

เมื่อตะโกนจบแล้วมองไปด้านล่างก็เห็นเหยียนจื่อ ตวนอู้หัวหลินชิงหิง เฝยชวี และตีชิงเงินที่แทบจะอยู่ในระนาบเดียวกัน แต่อันดับกลับยังไม่เปลี่ยนแปลงไปแม้แต่นิด เส้นทางด้านหน้าปรากฏช่วงโค้งสุดท้ายที่ค่อนข้างชัน เขาสั่งนักบิน “บินต่ำลงหน่อย”

เฮลิคอปเตอร์เคลื่อนตัวโฉบต่ำทำให้สายลมกระหน่ำพัดหิมะบนเขาจนพายุหิมะขนาดย่อมพัดใส่ตัวพวกตีชิงเงิน ขณะที่อยู่ในระยะคุมความเร็วช่วงโค้งสุดท้าย ตีชิงเงินกับเฝยชวีก็เร่งความเร็วขึ้น

ร่างของคนทั้งห้าเข้าใกล้กันมากขึ้นเรื่อย ๆ แถวแนวระนาบเริ่มกระจัดกระจายสลับหน้าหลังให้เห็น เฝยชวีกับตีชิงเงินแซงตวนอู้หัวกับหลินชิงหิงในช่วงโค้งสุดท้ายได้สำเร็จ

เหยียนจื่อโน้มตัวไปด้านหน้าเล็กน้อยพร้อมปรับทิศโน้รเวิร์ดได้ฉับทำมุมปากเขายกขึ้นเล็กน้อยเมื่อเห็นเฝยชวีกับตีชิงเงินไล่ตามมา ฝ่ายหลังยึดแขนสองข้างไปด้านหน้าพร้อมกับโน้มร่างเพรียว ยามที่กำลังจะไล่ตามเหยียนจื่อทัน ตีชิงเงินก็สะดุดเนินหิมะเล็กน้อย ชายหนุ่มจึงใช้โอกาสนี้ติดตัวขึ้นพร้อมกับสโนว์บอร์ด งอแขนทั้งคู่และเปลี่ยนทิศทางการกลางอากาศสำเร็จ การเรียนเต็นมาทำให้สามารถควบคุมร่างกายได้เป็นอย่างดี นี่เป็นข้อได้เปรียบที่อยู่เหนือคนอื่นทั้งหมด เขาวาดร่างกายกลางอากาศก่อนลงพื้นด้วยท่วงท่าสบาย ๆ ตีชิงเงินตามเหยียนจื่อทันภายในการกระโดดเพียงครั้งเดียว โดยในวินาทีต่อมาก็สามารถแซงอีกฝ่ายขณะลงสู่พื้นดิน

“เฮีย ตีชิงเงิน!!!”

“ตีชิงเงินคิดจะทำอะไรนะ คงไม่ได้จะคว่ำที่หนึ่งหรอกใช่ไหม!” กัวปิง
ที่กำลังชมภาพไลฟ์จากเฮลิคอปเตอร์ทุบเข้าด้วยความตื่นเต้น!

แต่ทันใดนั้นเอง ร่างในชุดสีดำก็พุ่งฉิวมาพร้อมกับลูกธนู ซึ่งก็คือเผยชวี
“เผยชวีเริ่มออกแรงแล้ว!”

“ไอ้เด็กซี้เก๊กนี่ ต้องให้ถึงวินาทีสุดท้ายก่อนถึงจะทุ่มสุดแรงหรือไง!”

กัวปิงบ่นอุบ

ไม่นานนักเผยชวีก็โกลนรีบทอมาอยู่ในระนาบเดียวกับเหยียนจื่อ
ทั้งสองคนอยู่ห่างจากตีชิงเงินเพียงแค่ครึ่งเมตร ส่วนเส้นชัยอยู่ในอีก
ร้อยเมตรข้างหน้าเท่านั้น ตีชิงเงินย่อตัวลงเล็กน้อย เมื่อเหลือบไปทางขวา
ชายหนุ่มก็เห็นธงสีแดงอันหนึ่งที่ตั้งเอียงขวาไปจากเส้นชัย

เส้นชัยตรงต้นเขาเป็นที่ราบกว้าง เนื่องจากมีพื้นที่กว้างขวางและ
ไม่มีภูเขาตั้งบัง ลมจึงแรงกว่าที่อื่น และร่างที่เร่งความเร็วของพวกเขาก็ถูก
ลมโกรกรุนแรง ชายหนุ่มใช้มือกดหน้าท้องเพื่อลดแรงต้านจากชุดเล่นสกี
ตรงเส้นชัยมีทีมงานกลุ่มใหญ่ตั้งกล้องรออยู่นานแล้ว ส่วนนอกเส้นกันด้านข้าง
ก็มีนักท่องเที่ยวยืนมองดูอยู่อีกเป็นร้อย

ตีชิงเงินเฝ้าปาก เสียงลมหวิวพัดผ่านข้างใบหู ธงสีสดตลอด
สองข้างทางมิให้เห็นไม่ขาดสาย เขาได้ยินเสียงร้องเฮของฝูงผู้ชม หางตา
ด้านซ้ายมีเหยียนจื่อ ส่วนด้านขวาเป็นเผยชวี

เสี่ยวอ้ายเพิ่งลงจากกระเช้า เขาวิ่งถือไม้เซลฟี่รี่ไปยังเส้นชัย
อย่างบ้าคลั่ง เสียงหอบหายใจเหน็ดเหนื่อยของเขาตามมาด้วยเสียงกรี๊ดจาก
คอมเมนต์เต็มหน้าจอ ในไลฟ์ที่สั้นไหวไม่หยุดนั้น คอมเมนต์ต่างตะโกน
แข่งกันว่า...

[จะถึงเส้นชัยแล้วหรือเปล่า!]

[ฉันเหมือนจะเห็นว่ามิกันอยู่สามคนนะ!]

[ซินคิงชิงนายยอดเยี่ยมประจำปี!]

[ผู้ชายพวกนั้นจะหล่อเกินไปแล้ว!]

[โคตรรุกละ!]

คนทั้งสามเป็นดังลูกธนูที่พุ่งตัวไปยังจุดหมาย ร่างกายพวกเขาโยกไป

พร้อมกับสโนว์บอร์ด ตีชิงเงินยกแขนสองข้างขึ้นเล็กน้อย ก่อนจะใช้ช่วงเอวเตรียมรับเส้นชัยสีแดงด้านหน้า

ก้าวปีนขึ้นไปมองภาพมุมสูงจากเฮลิคอปเตอร์ที่บินอยู่บนน่านฟ้าทันที เห็นเพียงสามร่างที่กำลังพุ่งตัวไปยังเส้นชัยในระนาบเดียวกัน เมื่อถึงระยะที่อยู่ห่างจากเส้นชัยสีแดงอีกแค่เกือบร้อยเมตร เผยชวี่กับเหยียนจื่อที่หน้าบออยู่ซ้ายขวาของตีชิงเงินพลันขยับสองเท้าเบนสโนว์บอร์ดหันออกด้านนอกด้วยระยะต่างกัน สโนว์บอร์ดของทั้งสองคนเบนเฉียงออกไปทางซ้ายขวาเป็นระยะครึ่งคืบอย่างพร้อมเพรียงราวกับนัดกันมา

จากนั้นเมื่อเสียง ‘ฟิว’ ดังขึ้น ตีชิงเงินก็พุ่งเข้าเส้นชัยสีแดงเป็นอันดับหนึ่ง และมีเผยชวี่กับเหยียนจื่อที่เข้าเส้นชัยตามไปในเวลาไม่ถึงครึ่งวินาทีให้หลัง

ก้าวปีนบมื่ออย่างตื่นเต้น “ภาพทั้งสามคนเข้าเส้นชัยนี้สุดยอด อย่าลืมทำเป็นภาพสโลว์โมชันให้ฉันด้วยนะ!”

ตีชิงเงินเพียงเบี่ยงเท้าเล็กน้อย สโนว์บอร์ดก็ปักลงบนพื้นจนหิมะปลิวกระเซ็น เขาถอดหมวกกับแว่นกันลมแล้วโยนทิ้งพลางกlingกับพื้น ชายหนุ่มรีบดึงเท้าตัวเองออกจากสโนว์บอร์ด สายตาก็กเลือบมองไปทางเหยียนจื่อกับเผยชวี่อย่างกระวนกระวาย ผมเผ้าเหยียนจื่อยุ่งรุงรัง แว่นกันลมก็เอียงกระเท่เร่ อีกฝ่ายกำลังยืมมองมาทางเขาแต่กลับไม่มีท่าที่จะอ่อนข้อให้เลยแม้แต่นิด ส่วนเผยชวี่นั้น แม้สีหน้าจะไร้อารมณ์แต่ก็ดูจริงจังอย่างยิ่ง

พวกเขาสองคนตั้งใจอ่อนข้อให้ตีชิงเงินในวินาทีที่กำลังจะเข้าเส้นชัยก็เพราะว่ารักล้วนๆ แต่ในช่วงต่อไปนี้พวกเขาสองคนคงไม่มีความคิดที่จะออมมือให้หรอกนะ

ทั้งสามคนถอดสโนว์บอร์ดออกด้วยความเร็วไล่เลี่ยกัน ก่อนจะมุ่งหน้าไปยังพื้นที่หิมะสูงแทบจะพร้อมกัน ทันทีที่ตีชิงเงินย่ำเท้าลงบนพื้นหิมะหนา ทั้งร่างของเขาก็ทรุดลงไปทันที

อย่าว่าแต่หิมะกองสูงถึงเขาเลย เรียกได้ว่าแทบจะถึงต้นขาแล้วด้วยซ้ำ ชายหนุ่มออกแรงตะเกียกตะกายไปทางธงสีแดงที่ห่างออกไปจู่ๆ เผยชวี่ที่อยู่ด้านซ้ายมือก็ถอดเสื้อผ้าชั้นที่หนาที่สุดออก อีกฝ่ายถอดไป

เดินไปพลางหันมามองตี่ชิงเงินที่อยู่ข้างกาย เมื่อสบตาตี่ชิงเงิน เผยชีวิ
ก็พ้นเสียงหัวเราะออกมาทีหนึ่งด้วยดวงตาที่ทอประกายสดใส เขาจัดการ
โยนเสื้อตัวนอกทิ้งไว้บนกองหิมะ ทั้งร่างแผ้วถ้งสีม่วงมันนอยากเอาชนะออกมา
หิมะหนากลืนกินมือที่หนาวจนบวมแดงของเขาจนมิด

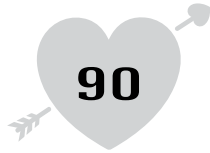
ไอ้พระเจ้า ตอนนี้มีผู้ขายสองคนกำลังทุ่มสุดชีวิตเพื่อชิงสิทธิ์ขอเขา
ออกแดด ส่วนเขากำลังทุ่มสุดชีวิตเพื่อที่จะคว้าสิทธิ์นั้นมาครองเอง เส้นเรื่อง
แบบนี้จะน่าระทึกไปหน่อยไหม ถ้าเขาเป็นผู้ชมคงกรี๊ดร้องไม่หยุดแล้ว

และความจริงก็เป็นอย่างที่เขาคิด เสี่ยวอ้ายกำลังหอบหายใจพลาง
ชูไม้เซลฟี่ถ่ายไปยังทั้งสามคนที่อยู่กลางหิมะ

[อ้ากกกกกกกกกกก]

[อ้ากกกกกกกกก]

คอมเมนต์เต็มไปด้วยตัวมาร์มอตกรี๊ดร้อง

ด้านหลังของพวกเขา มีทวนอีหัว หลินชิงหนิง ยั่วเจิง และเวินนั่ว ที่พุ่งเข้าเส้นชัยมาตามลำดับ เสียงสโนว์บอร์ดเสียดสีกับพื้นหิมะดังขึ้นต่อเนื่อง ฝากร่องลึกทิ้งเอาไว้เป็นทางบนพื้นหิมะ ทั้งสี่คนรีบถอดสโนว์บอร์ด จากนั้น ก็หมุนแล้วกระโจนตัวไปยังกองหิมะที่รออยู่

นอกจากหิมะจะกองกันหนาเกินเหตุ ก็ไม่ได้มีสัมผัสนุ่มฟูเหมือน ตอนเพิ่งตก เมื่อย่ำเท้าลงไปจะเกิดเป็นหลุมทันที ไม่มีทางที่จะดึงขาออกมา แล้วย่ำลงไปใหม่ได้เลย ทั้งยังเปลืองแรงมหาศาล ตีชิงเจินจึงเลือกที่จะ หมอบลงบนพื้นหิมะและตะเกียกตะกายคลานไปข้างหน้าทั้งอย่างนั้น หิมะขาว เบือนร่างเขาไปทั้งตัว ทั้งบนหัวและเสื้อผ้าต่างเต็มไปด้วยหิมะ แถมบางส่วน ยังเข้าปากกลายเป็นน้ำเย็นเฉียบอีกต่างหาก ทว่าลมหายใจที่เขาพ่นออกมา กลับร้อนผ่าวจนเป็นไอสีขาวที่ข้างปาก เขาใช้มือเกาะพื้นหิมะพลางออกแรง เคลื่อนกายไปด้านหน้า

เทียบกับเส้นทางหิมะตรงหน้าแล้ว เส้นทางสกีเมื่อครู่นี้เรียกว่า สบายกว่าเยอะ

ผู้ชมด้านข้างเริ่มฮึกเหิมส่งเสียงเชียร์ดังลั่น

ใครๆ ก็ชอบดูเรื่องสนุกทั้งนั้น!

หูอิงเข้าเส้นชัยมาเป็นคนสุดท้าย เขาพุ่งตัวมาล้มลงบนกองหิมะหนา ทันทันที ชายหนุ่มเริ่มถอดสโนว์บอร์ดออกตั้งแต่ยังไม่ทันลุกขึ้นจากหิมะ

“ไอ้ฉิบหาย พวกนายรอฉันด้วยดิ!” เขาตะเกียกตะกายยืนขึ้น พร้อมหายใจหอบ ก่อนจะหมุนตัวกระโจนเข้าไปยังกองหิมะทันที

ฮั่วเจิงเป็นคนที่ไวสุดในกลุ่มคนที่มาทีหลัง เพราะเขาสูงที่สุดแถมยังมี ร่างกาย ไม่หนานักข้อได้เปรียบของคนแรงเยอะก็ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด แต่สิ่งที่เหนือคาดคือวินัยผู้ที่เตี้ยสุดและน้ำหนักน้อยสุดก็แสดงข้อได้เปรียบเหนือคนอื่นออกมาเหมือนกัน เพราะเขาสามารถทิ้งห่างจากหลินชิงหิงกับ ทวนอี้หัวอย่างรวดเร็ว

หลินชิงหิงกับทวนอี้หัวแสดงผลงานยอดเยี่ยมในช่วงเล่นสโนว์บอร์ด แต่พอมาถึงกองหิมะที่สูงจนเข้าแล้ว ข้อเสียเปรียบด้านพลังกายก็ปรากฏให้เห็น โดยเฉพาะหลินชิงหิง ปกติเขาเป็นคนไม่ชอบออกกำลังกายอยู่แล้ว หลังพยายามตะเกียกตะกายได้สักพัก แว่นตาก็ร่วงตกลงในกองหิมะ เขาตามหาอยู่พักหนึ่งถึงเก็บแว่นขึ้นมาได้ ร่างที่ปกคลุมด้วยหิมะสั่นเทาไปหมด ใบหน้าถูกความเย็นจนแดงก่ำ “ทีมงานไร้มนุษยธรรมชะมัด ทำไมถึงไกลขนาดนี้เนี่ย!”

“พวกเราตั้งระยะด้วยเลขนำโชคเชียวนะ ห้าร้อยยี่สิบเมตรละ ห้าสองศูนย์¹ ฉันรักคุณ!” ทีมงานตะโกนหยอกพ้อเสียงหัวเราะ

“รักกับผีสิ” หูจิ้งยังคงตะกายตัวไปด้านหน้าอย่างยากลำบาก เขาค้นพบว่าที่โหล่ก็มีข้อดีของการวิ่งตัวยเหมือนกัน พวกคนก่อนหน้า พุ่งเปิดทางให้เขาไว้แล้วเรียบร้อย! แม้จะไม่ถึงชั้นถางออกมาเป็นพื้นที่ราบ กว้างพอให้มาวิ่ง แต่อุปสรรคน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด!

คนมาก่อนปลูกต้นไม้ คนมาหลังได้ความร่มเย็น²!

หูจิ้งเริ่มรำอาอากนอกหน้า ตามหลินชิงหิงทันในเวลาอันสั้น หลินชิงหิง เริ่มหายใจไม่ทัน ชายหนุ่มหอบพลางดึงหมวกกันลมบนหัวออก เขาหันไป

¹ 520 ในภาษาจีนอ่านว่า อู่เออร์หลิง ซึ่งออกเสียงใกล้เคียงกับคำว่าฉันรักคุณ (หว่ออ้ายหนี่)

² ล่าวนจิ้น หมายถึง คนที่มาก่อนได้ทุ้มลงแรงทำอะไรบางสิ่งลงไป ส่วนคน มาทีหลังก็เก็บเกี่ยวในผลสำเร็จของสิ่งที่คนก่อนหน้าทำทิ้งไว้

มองหญิงด้วยจมูกที่ขึ้นสีแดงระเรื่อ

คนมาที่หลังกล่าว “ยังงี้ก็มีที่หนึ่งได้แค่คนเดียว ถ้าไม่ไหวก็ช่างมันไหม”

แม้ปากจะพูดแบบนี้จริง แต่คนพูดกลับยังมุ่งไปด้านหน้าลูกเดียว หลินชิงหึงมองเจ้าตัวก่อนจะหลุดหัวเราะออกมาอย่างห้ามไม่ได้

ตวนอ้อหัวส่ายหน้า “ไม่ไหวแล้ว ฉันไม่ไหวแล้วจริงๆ”

ขณะนั้นกัวปิงและทีมงานก็ลงมาถึงด้านล่างแล้ว ซินสุดเต็ดเมื่อครู้ทำคนเป็นผู้กำกับตื่นตื่นจนหน้าแดงไปหมด เขายกโทรโข่งตะโกนบอก “หนุ่มๆ แดงน้ำเงินทั้งหลาย ลู๊ซานะ ลองนึกถึงรางวัลของพวกเราสิ ถ้าได้อันดับหนึ่ง พรุ่งนี้พวกเธอจะได้อยู่ร่วมกับคนในใจถึงหนึ่งวันเต็มเลยนะ อยากไปไหนก็ไป! อยากทำอะไรก็ทำ! เดดเสร็จแล้วยังจะได้อยู่ด้วยกันอีกสองคืน!!!!”

ไอ้ฉิบหาย

ตั้งชิงเงินแม้ริมฝีปากแน่น พอกัวปิงตะโกนแบบนี้ เขาก็สัมผัสได้ทันทีว่าเผยชีวิกับเหยียนจื่อที่ขนาบอยู่สองข้างยิ่งทุ้มทออย่างเอาเป็นเอาตายกว่าเดิมเสียอีก!

ฮาฮาฮาฮาฮา ทุกคนได้ยืนที่ผู้กำกับกัวพูดเมื่อกี้ไหม!

ผู้กำกับคนนี้คือใครกันเนี่ย ฉันจะตั้งเขา!

[เขาสุดยอดไปเลย ผู้กำกับเรียลตี้จับคู่เดดคนอื่นหัดเอาเยี่ยงอย่างซะบ้าง!]

[เสียดายที่พวกเราไม่ได้เห็นสีหน้าของพวกแซกรับเชิญอ่า!]

[ตอนนี้สามอันดับแรกยังเป็นตั้งชิงเงิน เผยชีวิ กับเหยียนจื่ออยู่!]

[ทำไมตั้งชิงเงินต้องเอาเป็นเอาตายขนาดนี้ด้วยเนี่ย ในฐานะเป้าหมายนายควรจะเป็นปลาเค็มที่นอนรอให้ถูกเลือกอยู่เฉยๆ ไม่ใช่หรือไง!]

[ไม่แน่ตั้งชิงเงินอาจมีคนที่ยากขอเดดด้วย ผู้ชายก็ต้องแย่งสิทธิ์คุ่มเกมมาด้วยมือตัวเองถึงจะถูก!]

[นี่มันโคตรสุดยอดเลย มีคนอยากแย่งตัวเขา แต่เขาก็มีคนที่ยากจะแย่งอยู่เหมือนกัน!]

[พระเจ้า ฉันฉันควรเชียร์ใครดีละ เหยียนจื่อ เผยซวี หรือว่า ตีชิงเงิน?]

ตีชิงเงินเคลื่อนไหวไปได้สองร้อยเมตรก็เริ่มหมดแรง การตะเกียกตะกาย ในพื้นหิมะเหนื่อยยากกว่าที่คิด แผ่นหลังของเขาเปียกชื้นไปหมดแล้ว

ทีมงานสุดชั่วร้าย อยากเห็นสภาพอนาถของพวกเขาละสิ!

เลื่อนตามสองข้างทางที่ทีมกล้องเซตเอาไว้ล่วงหน้ากำลังเคลื่อนไหว กล้องเจ็ดถึงแปดตัวต่างจ่อถ่ายไปยังพวกเขา รับประกันว่าไม่พลาดสีหน้า แกร็บเชิญสักคนแน่นอน ตีชิงเงินเงยหน้าขึ้นพรุลงมหายใจยาวออกมา เม็ดเหงื่อไหลลงตามแก้มแดงก่ำ แต่เขาเพิ่งหยุดลงได้ไม่ถึงหนึ่งวินาทีก็โดน เหยียนจื่อกับเผยซวีแซงไปแล้ว ชายหนุ่มตกใจจนต้องรีบวิ่งคลานกึ่งกลิ้ง มุ่งหน้าไปต่อทันที

“ผู้กำกับ กติกานั้ไม่แฟร์เกินไปแล้ว!” ความอยากเอาชนะในตัว ถูกปลุกขึ้น เขาตะโกนเสียงหอบ “ผมได้สามอันดับแรกจากตอนแข่ง สโนว์บอร์ดแท้ๆอะ!”

แต่ตอนนี้ขนาดที่สามยังรักษาเอาไว้ไม่ได้เลย เพราะว่าในชั่วพริบตา ฮัวเจิงก็ตามเขาทันแล้ว

“สู้เอาเป็นเอาตายเลยนะ ตีชิงเงิน” ฮัวเจิงเอ่ยทักเสียงหอบ
ตีชิงเงินตะโกนลั่น “ผมต้องได้ทีหนึ่ง!”

เหยียนจื่อที่ได้ยินเช่นนั้นเหลียวกลับมามองชายหนุ่มที่หนึ่ง แวนตา ของเขามัวจมนมองเห็นไม่ชัด หน้าม้าที่ปรกลงมาเปียกชื้น บนตัวมีรอยเปียก เป็นดวงๆ จากเหงื่อและหิมะที่ละลาย

จากนั้นเขาก็ได้ยินหูองตะโกนเสียงดัง “เผยซวี นายบ้าไปแล้วใช่ไหม!”

หูองขบเขี้ยวเคี้ยวฟันกล่าวออกมา

หากเรื่องที่รู้สึกว่าย่ชอบตีชิงเงินก่อนหน้านี้เป็นเพียงแค่ข้อสงสัย ของเขาละก็ งั้นตอนนี้มันก็ได้รับการยืนยันอย่างแน่ชัดแล้ว!

เพราะถ้าเผยซวีไม่ชอบใครจริงๆ เขาในตอนนั้นก็ควรที่จะยื่นกอดอก ทำตัวเย็นชาอยู่ด้านข้างพร้อมกับบอกทีมงานด้วยท่าทีเฉยชาสุดกว้างว่า ‘ฉันไม่อยากเล่นเกมไร้สาระแบบนี้’ ถึงจะถูก

แบบนี้ต่างหากถึงจะเข้ากับคาแร็กเตอร์ราชาจอมหยิ่งของเขาอะ
แต่ดูเผยซวีในตอนนี้นี้สิครับท่านผู้ชม!

บนร่างเผยซวีเประอหิมะ ส่วนใบหน้าก็เบื่อน้ำที่ไม่รู้ว่ามีมาจากเหงื่อ
หรือหิมะที่ละลาย ทั้งมือ หน้า และลำคอของอีกฝ่ายแดงเถื่อไปหมด
ชายหนุ่มเอาแต่หอบหายใจพร้อมพุ่งไปด้านหน้าอย่างเงียบเชียบ สายตาตรึงอยู่
ที่ธงสีแดงราวกับหมาป่าหิวโหยที่จ้องเขมือบเหยื่อ

เมื่อพวกหลินชิงหนึ่งได้ยินเสียงตะโกนก็มองไปทางเผยซวีอย่าง
พร้อมเพรียง และเห็นอีกฝ่ายที่นำหน้าเหยียนจื่ออยู่ด้วยระยะแค่ไม่ถึง
หนึ่งเมตร

[ตอนนี้ใครอยู่ที่หนึ่งนะ ดำทั้งตัวแบบนี้ เผยซวีโระะ!]

[เผยซวีปะ เผยซวีจริงด้วย! พี่เผยพุ่งไปเลย!]

[ฤดูใบไม้ผลิของคู่ดาราแรกอรุณมาแล้วใช้ไหม พวกเราจะได้เห็นวินาที
ที่เผยซวีคว้าอันดับหนึ่งแล้วชวนต์ชิงเงินออกเด็ดแล้วใช้ไหม!]

[ดิงดาราแรกอรุณผู้ต่ำต้อยคนนี้ขอร้องละ ไม่อยากโดนดิงคู่อื่นหว่า
พวกเราฝันงโมเมนต์แล้วอะ ขอฉากสุดคลาสสิกที่พอให้พวกเราเอาไปอวด
ได้ที!]

[เผยซวีพุ่งไปเลย! พุ่งหาเขา เอาเขาให้ได้!]

[โห ดิงดาราแรกอรุณนี่หั่นกามชะมัด]

[หลินชิงหนึ่งอย่ายอมแพ้ะ อย่าลืมนะว่าเมื่อกันายเพิ่งได้นั่งกระเช้า
ลอยฟ้ากับดิงชิงเงิน พวกนายสองคนเหมาะสมกันที่สุดแล้ว!]

[เหยียนจื่อไปเลย ถ้าได้ชิงคลาสสิกสุดตราตรึงมาอีกสักครั้ง แฟนๆ
คู่ดาวตกก็พร้อมนิพพานแล้วจ้า!]

[ด้านหลังนั้นใครอะ โหๆๆ เร็วโคตร มาแล้วๆๆ!]

[อ๊ะ ฮั้วเจิ้งนี่นา! ฮั้วปู้ใหญ่พุ่งไปเลย!!]

ฮั้วเจิ้งระเบิดพลังทำลายล้างออกมาทะนันทน์ แสงทั้งห่างจากตวนอ้อหัว
และหลินชิงหนึ่งอย่างรวดเร็ว เพียงแค่รู้ตัวก็แข่งดิงชิงเงินไปด้วย

เวลานี้เองที่หูองตะโกนเชียร์ลั่น “พี่ฮั้ว ไปเลย ชัดเหยียนจื่อกับ
เผยซวีให้หมอบ!”

คล้ายเขากับฮั่วเจิงได้ลงเรือลำเดียวกันอย่างน่าประหลาด เผยชวีกับเหยียนจื่อ อ้าวพวกเวรโคตรเหลี่ยมสองคนนั้น! เขายอมให้ฮั่วเจิงชนะยังดีกว่าให้สองคนนั้นสมหวัง!

ไม่นานนักวินวินก็ตามมาถึงข้างตัวตี่ซิงเงิน ชายหนุ่มยืนนิ่งกลางหิมะแล้วมองไปยังทางสองร้อยเมตรที่เหลือ ตอนนีเขาคงจะเดินต่อไปไม่ไหวได้แต่ใช้มือออกแรงเตะเกียกตะกายไปด้านหน้า โชคดีที่ตอนนี้เขาสามารถเคลื่อนตัวไปตามทางที่พวกฮั่วเจิงทิ้งเอาไว้ได้ สามคนนั้นแหวกทางออกมาสามสาย แล่ไล่ตามร่องรอยของพวกเขาไปก็ง่ายขึ้นเยอะ

ทำไมสามคนนี้ต้องแหวกกันคนละทางด้วยเนีย คนด้านหลังไล่ตามทางของคนแรกไม่ประหยัดแรงกว่าเธอ

แต่เหยียนจื่อกับเผยชวียังคงเดินช้าๆ คนขวาคนโดยมีระยะคั่นห่างกันไกล ส่วนฮั่วเจิงก็ไม่ได้ไล่ตามหลังคนใดคนหนึ่ง กลับเปิดเส้นทางใหม่จากตรงกลางแทน

ไม่ว่าอย่างไรก็ไม่ยอมเอาเปรียบใคร รวากับกลัวจะโดนคนครหาว่าตนพึงบารมีของศัตรูหัวใจอย่างไรอย่างนั้น

ตอนนี้ความอยากเอาชนะกับศักดิ์ศรีแปลกๆ ในแบบฉบับลูกผู้ชายกำลังพุ่งทะยานขึ้นจุดสูงสุด

พระเอกสามคน เส้นทางสามสาย ฮั่วเจิงใกล้จะไล่ตามเผยชวีกับเหยียนจื่อทันแล้ว

หลังเร่งความเร็วไปเมื่อกี้ก็ตามเผยชวีกับเหยียนจื่อทัน ฮั่วเจิงจึงเห็นรอยจันทน์แดงคอเกร็งไปหมด และเคลื่อนตัวช้าลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนเมื่อครู่ความเร็วของเผยชวียิ่งเหมือนจะชะลอลงนิดหน่อย เหยียนจื่อจึงตามทัน ทั้งสามคนอยู่ห่างกันในระยะไม่ถึงครึ่งช่วงแขน ทั้งหมดมุ่งหน้าไปจนเหลือเพียงแค่อ้อยเมตรงสุดท้าย โดรนที่บินผ่านเหนือศีรษะถ่ายทอดพวกเขาจากมุมสูง กว้างมองภาพที่ถูกส่งมาแบบเรียลไทม์ สามคนนั้นแหวกเส้นทางกันคนละสาย ฮั่วเจิงอยู่ตรงกลาง เผยชวีอยู่ซ้าย เหยียนจื่ออยู่ขวา ทั้งสามต่างทุ่มแรงอย่างเอาเป็นเอาตาย ผู้กำกับอย่างเขาเห็นแล้วพาดินแดนตามไปด้วย เอาแต่ลุ้นหาไม่หยุด

ใครจะได้ที่หนึ่ง ใครจะได้ที่หนึ่งกันนะ

ตอนนี้ที่มั่นใจได้มีเพียงอย่างเดียวคือตีชิงเงินวิ่งต่อไปไม่ไหวแล้ว
แน่นอน!

ตีชิงเงินกัดฟันพุ่งไปด้านหน้าพร้อมเร่งความเร็วขึ้นอีกรอบ

“ร่างกายตีชิงเงินไม่เบาเลยนะเนี่ย”

ตีชิงเงินสลัดวินนั้วทิ้งไว้เบื้องหลังอย่างรวดเร็ว วินนั้วนั้นไม่ต่างอะไร
จากตอนเล่นสโนว์บอร์ดสักนิด เริ่มแรกออกตัวแรง แต่กลับอีตuhnไม่พอ
ไม่นานก็ได้แต่หมอบอยู่กลางหิมะเพราะเดินต่อไม่ไหว อีกทั้งเขาเองก็ลืตยชื่อ
ไม่ได้ไล่ตามเส้นทางที่ใครแหวกเอาไว้ ทั้งร่างจึงจมลงในกองหิมะที่สูงถึงต้นขา
ใบหน้าเล็กแดงระเรื่อกับผมที่ยู่ไม่เหลือทรงทำชายหนุ่มดูน่าสงสารเป็นอย่างยิ่ง
“ห่าสิบเมตรสุดท้าย!” กัวปิงประกาศผ่านโทรโข่ง

เพราะเสียอ้ายอยู่ห่างจากจุดหมายเกินไป ระยะทางห้ารอยยี่สิบเมตร
เท่ากับระยะทางกว่าหนึ่งลี้ อยากรจะถ่ายให้เห็นสีหน้าแซกรับเชิญคงเป็น
เรื่องยาก เสียอ้ายซุ่มกล่องเข้าไปใกล้ สุดท้ายก็เบนกล่องถ่ายแค่สี่คนแรก
ซึ่งด้านหลังสามคนที่นำหน้ามีตีชิงเงินไล่ตามอยู่ติดๆ ห่างจากคนข้างหน้า
ประมาณสิบเมตรได้

อัวเฉิงหอบหายใจโดยอากาศเข้าปอดยกใหญ่ สายตาตตรึงแน่นอยู่บน
ธงสีแดงที่ใกล้เข้ามายิ่งขึ้น เบื้องหน้าเหลืออีกแค่ไม่กี่สิบเมตรเท่านั้น ร่างกาย
ที่ผ่านพ้นความเหนื่อยล้าและปวดเมื่อยขั้นสุดพลันระเบิดพลังมหาศาล
ที่แฝงเร้นอีกครั้ง อีกสี่สิบเมตร สามสิบเมตร ขอแค่ทุ่มในวินาทีสุดท้าย
อีกสักนิด ก็เชื่อว่าคงมาอยู่ในมือได้แน่นอน!

แต่ขณะที่เขาเร่งความเร็วขึ้นนั้น เผยซวีกับเหยียนจื่อที่ขนาบอยู่ซ้ายขวา
ก็เร่งความเร็วขึ้นเช่นกัน

[กรี๊ดดดดดดด!]

[ลั่นสุดๆ ลั่นไม่ไหวแล้วแม่ เหยียนจื่อสู้เขา!]

[เผยซวี เผยซวี เผยซวี!]

[พีทหกลู่วัยยยยยยยยย!]

[พระเจ้า ขนาดตอนดูการแข่งขันโอลิมปิกฉันยังไม่ลั่นขนาดนี้เลย!]

[ตื่นเต้นจนรักแร้เปียกแล้ว แงงงงงงงงงง]

“สิบเมตรสุดท้าย!” ก้าวปีงประกาศ

[แม่เจ้า ผู้กำกับเลิกตะโกนได้แล้ว หัวใจฉันจะวาย!]

“ห้าเมตรสุดท้าย!”

[อ้ากกกกกกกกกกกกกก!]

ตั้งเงินหยุดเคลื่อนไหวพร้อมหอบหายใจอย่างหนัก เขามองเผยศรี
ฮัวเจิง และเหยียนจื่อที่อยู่ด้านหน้า

เพื่ออันดับหนึ่งในตอนสุดท้าย สามพระเอกจึงสู้อย่างไม่คิดชีวิต
จนมือแดงเถือก ใบหน้าชุ่มไปด้วยหยาดเหงื่อ ลูกรักพระเจ้าอย่างพวกเขา
มีสภาพอ่อนจนมาถึงขั้นนี้เพียงเพื่อแย่งชิงตำแหน่งอันดับหนึ่งไปขอคนที่ชอบ
ออกเดทเท่านั้น

ตั้งเงินหอบหายใจพลางเหม่อมองพวกเขาสามคนที่ยื่นมือออกไป
คว้าธงสีแดงซึ่งปักอยู่กลางหิมะแทบจะพร้อมกัน สุดท้ายมือแดงเถือกมือหนึ่ง
ก็เป็นฝ่ายดึงธงอันนั้นมาได้ก่อน

หลินชิงหนิงกับทวนอี่หัวต่างหยุดฝีเท้า คนทั้งหมดเพ่งสายตาไปทาง
สามคนที่อยู่ด้านหน้าสุด

พวกเขามองเผยศรี เหยียนจื่อ และฮัวเจิงที่นอนล้มอยู่บนกองหิมะ
หูลิงทุบหิมะได้ร่างอย่างแรง “เม่ง!”

[คะ...คะ...ใครได้ที่หนึ่งนะ!!!]

[ล้มไปพร้อมกันหมดเลย ฉันมองไม่เห็นว่ามีใครอะ อ้ากกกกกกก
ใครอะๆๆ]

[อ้ากกกก ฉันล้นจนตัวแทบแตกแล้ว!]

ตั้งเงินก็มองไม่เห็นว่ามีใครเป็นคนได้ธงไปเหมือนกัน แต่หัวใจเขาใน
ตอนนี้เย็นเยียบลงอย่างรวดเร็ว หลังเย็นลงแล้วก็ร้อนขึ้นอีกครั้งในช่วงพริบตา
ไม่ว่าพระเอกคนไหนจะเป็นฝ่ายได้ธงไป สำหรับเขาแล้วก็ไม่ต่างกันเลยสักนิด
หากจะให้เลือกสักคนจากพระเอกทั้งสาม เขาก็ไม่รู้จริงๆว่าจะเลือก
ใครดี

ทุกคนจึงไปทางเผยศรี เหยียนจื่อ และฮัวเจิง ผ่านไปลักพักพวกเขา

ก็เห็นว่ามีคนลุกขึ้นมาจากกองหิมะ แถมในมือคนคนนั้นยังถือธงสีแดงไว้อีก

[ใครนะ ใครกันๆๆๆ!]

คอมเมนต์บนหน้าจอเอาแต่ถามหาว่าใคร จากนั้นก็มีคนกรี๊ดร้องออกมา

[กรี๊ดดดดดดดดดดดดดดด!!]

[อ้ากกกกกก!]

[เผยซวี!!]

[เผยซวีละ!]

ภาพที่เห็นมีเพียงเผยซวีที่ตะเกียกตะกายยืนขึ้นจากพื้นหิมะ ใบหน้าเขาต้องความเย็นจนแดงกำ แถมหลังมือคล้ายจะมีเลือดออกอีกต่างหาก เขาชูธงสีแดงในมือขึ้น ใบหน้าแดง เส้นผมเปียกชื้น ดวงตาสะท้อนแสงระยิบระยับ รอยยิ้มที่ถึงจะอนาถแต่ก็ดูมุ่งมั่น

สิ่งที่เขาชิงมาได้ไม่ใช่แค่ธงหนึ่งอัน แต่ยังมีความรู้สึกที่เปิดเผยออกมาอย่างชัดเจนด้วย

นับแต่นี้เป็นต้นไป เผยซวีที่ไม่เคยมีใครสังเกตเห็นและไม่ค่อยแสดงออก ได้เข้าร่วมฉาก 'ใครจะเป็นผู้คว้าดาว' ด้วยฐานะหนึ่งในตัวละครสำคัญ

ทำไมตัวเอกชายถึงมองผมด้วยสายตาแบบนี้ละ 3

男主们为什么都用这种眼神看我

ไนน์ครีเอทีฟคอมมิวนิตีส์ คอร์ปอเรชันส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com @amarinbooks Lilac.Novel Lilac_Novel

Published originally under the title of 《男主们为什么都用这种眼神看我〔娱乐圈〕》
(Nan Zhu Men Wei Shen Me Du Yong Zhe Zhong Yan Shen Kan Wo [Yu Le Quan])

Author © 公子于歌 (Gong Zi Yu Ge)

Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司
(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)

Thai edition copyright © 2024 Amarin Corporations Public Company Limited

Arranged through JS Agency Co., Ltd.

All rights reserved.

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น
การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดภายนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด
ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-7335-6

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์ปอเรชันส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกศ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิธักพันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา องอาจ จิระอร

บรรณาธิการบริหาร ปริญดา มณีสมนศิริ • บรรณาธิการต้นฉบับ ภัทรพร เห็นหา

บรรณาธิการ สุจิตรา เตชะสิมพันธ์ • ซับเอดิเตอร์ รมิดา แสงสวัสดิ์

ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมรวิมลลักษณ์ เขยกลั่น • ศิลปกรรมปก ญาณิศา งานเพียรเลิศ • ออกแบบรูปเล่ม สกล ปานกลั่นพุ่ม

คอมพิวเตอร์ รัชฎาการ ศรพรหมฉาย • พิสูจน์อักษร วรรณวีร์, รจนา เทียนแดง

รองผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดและสื่อสารแบรนด์ กุลพัฒน์ บัวละอ • ฝ่ายการตลาดและสื่อสารแบรนด์ ชลิตา ข้าเสียงหวาน

อากาศเมืองเปียงอิงยังคงหนาวเหน็บ
ผัดกับหัวใจของแเทริบเซิงรายการกังแปดที่ร้อนรุ่มจนเป็นร้อนใน
ยิ่งเมื่อ ‘จุดศูนย์กลางฮาเร็ม’ ตาสว่างตื่นรู้ทุกอย่างแล้วด้วย
คนที่แอบรักจึงไม่อาจเก็บซ่อนความรู้สึกได้อีก
ในเมื่อเขาคนนั้นรู้ตัวแล้วจะต้องเก็บซ่อนอีกทำไม
มีเท่าไรก็จัดมาสู้กันให้หมดหน้าตักไปเลยสิ!
งานนี้บอกเลยว่าถ้าวางแผนไม่ดี
มีหวังหัวผึกกาดขาวอวบได้โดนหมูสกปรกคาบไปกินแน่
แล้วใครจะไปยอมกัน!

หมวดนวนิยาย

ISBN 978-616-18-7194-9

9 786161 871949

